ἀγάπην σου καὶ σ' εὐχαριστῶ πολύ') *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* (ἐλπίζω νὰ μοῦ γράψῃς τώρα') *Νικητὴν* (χαίρω ποὺ ἐτιμήθη ὅ,τι σὲ ἀπεμάκρυνε ἀπὸ κοντά μου· αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν') *Κουκουβάγιαν* (σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σου λογάκια· γράφε μου κάπου-κάπου, νὰ συνειθίζῃς)· *Μέγαν Ναπολέοντα* (ἔλαβα, εὐχαρίστου, ἐστείλα·) *Κυνηγέτιν Ἄρτεμιν* (εὐχαριστῶ·) *Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου* (ἄρχισα σήμερα ἀπὸ τὰ Εὔσημα· μὲ τὴν σειρὰν των θὰ δημοσιευθοῦν ὅλα τ' ἀποτελέσματα·) *Στενημαχωτάκι* (ναί, εἰς ἔσε ἀχήκει· τὸ ψευδώνυμον *Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος*·) *Εὐγενίαν Κίτσου* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ πολύ·) *Μικρὸν Σουλιώτην* (πολὺ μ' εὐχαρίστησε τὸ πρῶτό σου γραμματά·· ναί, νὰ μοῦ γράφῃς συχνά·) *Ἐκπορθητὴν τοῦ Βυζαντίου* (εἰς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα, αὐταὶ εἶνε ἀντιλήψεις τῶν δασκάλων τοῦ 1800· εὐτυχῶς σήμερον, οὔτε οἱ δάσκαλοι δὲν ἔχουν τόσον στενὰς ἰδέας· τὰ περὶ Σλαυϊκῆς μᾶλιστα προπαγάνδας εἶνε ἀστειότατα·) *Ταναγραίαν* (πρέπει νὰ διαβάσῃς μὲ προσοχὴν τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ·) *Τρικκαλινὸν* (δρ. 1,50·) *Χρυσὸ Σύννεφάκι* (ἔστειλα·) *Σκλαβωμένον Ἕλληνα* (ἐστείλα· δὲν ἠξεύρω ἂν ἔγεινε καμμία παρεξήγησις· ἐγὼ ἀντέγραψα ἁπλῶς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ *Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου*, χωρὶς νὰ συλλογισθῶ ὅτι, πράγματι, σὺ ποτὲ δὲν εἶπες τίποτε διὰ τὰ «Ψίχουλα»·) *Ἰτέαν* (στεῖλε·) *Νεαρὸν Φιλόσοφον* (ἔστειλα·) *Κυπριακὸν Ἀστέρα* (ἐστείλα·) *Τιπεραίου* (ἔλαβα· εὐχαριστῶ·) *Κόρην Ναυτικοῦ*, *Ἐσπεσμένον Λόρδον*, *Κόρην τοῦ Γρύλλου*, *Πόθον τῆς Παστίδος* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 22αν *Φεβρουαρίου*, θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ιϛ'—100]

Παρόραμα. Εἰς τὸν 7ον στίχον τῆς ὑπ' ἀριθ. Ιϛ'—77 ἀγγελίας τοῦ 7ου φύλλου, ἐτυπώθη κατὰ λάθος: *Γεώργιον* Ἀραούζον, ἀντὶ *Γιάγκον* Ἀραούζον.

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 8 (οἱ ἑξῆς: ***5, 7, 15, 18, 19, 20, 21, 23***) πρὸς δρ. 1 ἕκαστος καὶ ταχυδρομικῶς δρ. 1.10 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ δρ. 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τόμοι 10 (οἱ ἑξῆς: ***1, 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24***) πρὸς δρ. 2,50 ἕκαστος.
(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 8ος, 10ος, 13ος, 17ος ἐξηντλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1915.)

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895 1896, 1897, 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος δρ. 3—Χρυσόδ. δρ. 6. Διὰ τὰς ἐπαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσ. 6,50, Διὰ τὸ ἐξωτερ. » 4.— » 7.—

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχ. τελῶν: Ἄδετος δρ. *7*—Χρυσόδετος δρ. *10*.

Τόμοι 10: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1915, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἄδετος δρ. *8*—Χρυσόδετος δρ. *10*.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 154ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 17 Ἀπριλίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

145. Λεξίγριφος

Ἀριθμόν, θεὸν καὶ ἄνθη
Στὴ γραμμὴ τοποθετῶ·
Κι' ἀμέσως κάποιο βλέπω
Ἀπ' τὰ Κράτη κι' ἀπορῶ.

Ἐστάλη ὑπὸ Δημ. Στ. Χρηστίδου

146. Στοιχειόγριφος

Σ αὐτὸ ποὺ βγάζ' ἡ Διαίρεσις,
Ἓν γράμμα βάλε, λύτα,
Καὶ στὸ κεφάλι νὰ τὸ βρῆς
Κάθε στρατιώτου κύττα.

Ἐστάλη ὑπὸ Σ. Ι. Μακρυμιχάλου.

147. Μεταγραμματισμὸς

Τᾶ νὰ δγάλης, Ρῶ νὰ βάλῃς
Καὶ θὰ ἰδῇς μὲ θαυμασμό,
Ἀπὸ νῆσον τοῦ Αἰγαίου
Τῆς Εὐρώπης ποταμό.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἥρωος τοῦ 1913.

148. Ἀστὴρ

* * * Ἀντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως, ὥστε νὰ ἀναγιγνώσκωνται: ὁριζοντίως διάσημος γυνὴ τῆς ἀρχαιότητος, καθέτως θεὰ διαγωνίως δὲ ἀριθμὸς (εἰς τὴν Δημοτικήν) καὶ μέρος θαλάσσης.

Ἐστάλη ὑπὸ Πηνελόπης Μηλαΐτου.

149. Ἐπιγραφή

Ε Υ Ε Τ Σ Ι Π
Η Μ Ι Α Κ
Ε Ρ Ε
Α Ν Υ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργίου Α.

150-154. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεις:

ὥρα, θύρα, τιμῶ, κόπος, γράμμα.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀνδρονίκου Στ. Χρηστίδου.

155. Φύρδην - Μίγδην

ἐκθύμως - ρέπω - τοραπίδς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρωΐδος τῶν Ἀκροκεραυνίων

156. Μεσοστιχίς

Διὰ τῶν μεσαίων γραμμάτων τῶν ὀνομάτων πέντε ἀρχαίων θεῶν νὰ σχηματισθῇ τὸ ὄνομα κοινοῦ δενδρου καρποφόρου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κόρης τοῦ Γιαλοῦ

157. Φωνηεντόλιπτον

* - γλσσ - μ - πτρχτ - τ - ν

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλας.

158. Γρῖφος

ἔλη ἔλη
ὤχ ὤχ ἔλη ἔλη Σταδίου
ὤχ ὤχ :: εἶνε + ἔργα Σία + Ἑρμοῦ τόν.
ὤχ ὤχ ἔλη ἔλη Ἀχαρνῶν
ἔλη Πατησίων

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρωΐδος Ἑλληνοπούλας

Παρεράματα.—Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 75 Αἴνιγμα τοῦ 7ου φύλλου, νὰ διορθωθῇ οὕτω:

Τὸ θηλυκόν μου, *νῆσος*·
Τὸ οὐδέτερόν μου, *ἄνθος*.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 110 Γρῖφος δὲν εἶνε τῆς *Μεγάλης Ἑλλάδος*, ἀλλὰ τῆς *Ἑλλάδος τοῦ Κωνσταντίνου*.

Εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 126 Μεταγραμματισμὸν τοῦ 11ου φύλλου, ἀντὶ «ἂν μὲ ἀποκεφαλίσῃς», θέλει *«ἂν μὲ μεταγραμματίσῃς»*.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 46.

570. Ὀδησσός (ὠδή, σός.)—571. Εὐρυμέδων (εὐρὺ μὲ Δών.)—572. Ἰούδας (ἰ, οὐ, δάς.)—573. Περί - πέρις.

574.
Κ 575. Ἰωάννινα. (Σύ,
ΠΕΡ ΙΩΑΝΝΗ, ΝΑ...)
ΠΕΡΕΑ —576 - 580— Διὰ
ΚΕΡΚΥΡΑ τοῦ Μ: *Θέμις, ὅμως, κῶμος, ἀμνός, θύμα.*—581. ΤΗΝΟΣ
ΡΕΥΜΑ
ΑΡΑ
Α (Τῆξις, Ἡμέρα, Νέος, Ὅλον, Σκότος.)—582. Στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα, ὅσο θέλεις βρόντα.—583. *Μὴ ἔσο ὑπερβολικός.* (μυῖαι - σο ὑπὲρ βο-λύκος.)

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου ἐλήφθησαν ἀπὸ 17—23 Φεβρουαρίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Π. Γ. Καλλιγᾶς, Ἀγγελική Δ. Μάρκου, Κ. Δ. Μάρκου, Σκλαβωμένη Πόλι, Εὐφροσύνη Β. Βέργου, Ἀσπασία Α. Πυλαρινοῦ, Π. Τσετσοκλῆς, Γ. Ν. Πετζόπουλος, Κούλα Α. Κονταρίνη, Ἑλενίτσα Α. Κονταρίνη, Ι. Θ. Μπάρκα, Α. Κ. Βούλγαρης, Π. Π. Καρανίκας, Ἰ. Λ. Νικολόπουλος, Βασιλική Σ. Φραντζῆ, Ἄνδρ. Ν. Ἰγγλέσης, Γ. Ν. Φωτόπουλος, Α. Ε. Γλωκῆς, Κουκουβάγια, Γ. Ε. Σιμάτος, Αἰκατερίνη Καρανίκα, Φ. Ν. Σελᾶς, Ι. Ν. Σελᾶς, Ἀνώνυμος, Ἕνας χωρὶς ὑπογραφή, Δ. Α. Ἀργυρίου, Σ. Α. Φουγανᾶς, Α. Ν. Πετσάλης, Α. Ι. Παππᾶς, Δ. Π. Μακρῆς.

ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Παναγούλα Ι. Καρούζου, Ἀθ. Ι. Καρούζος, Δ. Η. Λαγανᾶς.

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ: Κ. Π. Παπαλάϊος.

ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Ν. Ι. Τσακόγιαννης.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Θρακόπουλο.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Κ. Σακελλίων.

ΚΑΒΑΛΑΣ: Μακεδών, Θ. Β. Λόγης.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Δ. Γ. Δεσύλλας, Λιζέτα Γ. Δεσύλλα, Σ. Α. Κεφαλᾶς, Μαρία Γ. Φαμίρη.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Σούτσος.

ΛΑΥΡΙΟΥ: Ν. Π. Κατσούλης, Ἀνδριάνα Ι. Δελατόρα, Μ. Ν. Τζανετάκης.

ΛΙΓΟΥΔΙΣΤΗΣ: Ζήτω ἡ Διάπλασις.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ: Ἀρ. Δ. Βαζούρας.

ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Α. Δ. Ἀδαμόπουλος.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Ι. Α. Πολυχρονιάδης, Σ. Γ. Θεοδοσίου.

ΠΑΤΡΩΝ: Νάρκισσος, Π. Η. Εὐμορφόπουλος, Ἑλληνικὴ Σημαία, Ἕλλην.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Π. Π. Παυλάκης, Π. Σ. Μιχαλᾶς, Ἐπ. Ἀπ. Καραβία, Σ. Δ. Κατράκης, Γιάγκος Θεοχάρης, Σ. Β. Βαλσαμίδης, Α. Δ. Πάτσος, Χ. Β. Παπασπυρόπουλος, Φραγκ. Ε. Κασσάφ, Δ. Ι. Ἠλιάδης, Δ. Θ. Ζάκκας, Ι. Π. Παυλάκης, Ι. Π. Παπαδάτος, Ν. Ι. Λύτσας, Φ. Μ. Πέππας, Ι. Θ. Μπαβέας, Ν. Ζ. Ζωγραφίδης, Ματίνα Παυλάκη, Η. Α. Βραζνός, Β. Θ. Τσκόπουλος, Ἀθ. Ι. Τσιτούρης, Γ. Π. Πασσαμήτρος, Α. Δ. Καλογιάννης.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Ἐτ. Ι. Τόλιας, Ἀντιγόνη Δ. Ζάμπα, Πιπίτσα Α. Γιαννουλάτου.

ΠΥΡΓΟΥ: Ν. Ι. Σταυρόπουλος, Ἀρ. Β. Βαβάλης, Τασία Ζαχαροπούλου, Λιλὴ Λ. Νιώτη, Κλητεία Ι. Πετρούτσου, Ζωὴ Χρηστοπούλου, Βιργινία Στασινοπούλου, Εἰρήνη Ψημένου, Ἀδαμαντία Χαρτοπούλου, Θεοδώρα Βούτση, Κοδούλω Βαρζελιώτου.

ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ: Β. Θ. Βογιατζῆς.

ΣΚΥΡΟΥ: Δ. Γ. Μιχαηλίδης.

ΣΥΡΟΥ: Ἀγγελική Σ. Σίδερη, Μαρίνα Π. Κατσιμαντῆ, Θεοδώρα Γ. Μηχαήλ.

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Ζωὴ Τζουμέρκα, Μαρίκα Τζουμέρκα, Α. Δ. Νακόπουλος, Μαρία Παπαβάσου, Δημ. Τζουμέρκας, Φλώρα Π. Γιαννουσοπούλου, Ἀνδρομάχη Σβάρνα, Ὄλγα Π. Γιαννουσοπούλου.

ΦΑΛΗΡΟΥ: Ι. Α. Καλαμάτας.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Πλάταγος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς πέντε: ΒΑΣΙΛΙΚΗ Σ. ΦΡΑΝΤΖΗ ἐν Ἀθήναις, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΑΡΓΥΡΙΟΥ ἐν Ἀθήναις, ΜΑΤΙΝΑ ΠΑΥΛΑΚΗ ἐν Πειραιεῖ, ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Πύργῳ, καὶ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΣΒΑΡΝΑ ἐν Τρικκάλοις οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Μαρτίου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ τόμους τῆς Διαπλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης διὰ νὰ περνᾶτε ὡραῖα τὰς ὥρας σας

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ—Εὐριπίδου 3 Ἀθῆναι.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 8.—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10.—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 23ος — *Ἐν Ἀθήναις, 5 Μαρτίου 1916* — *Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 14*

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια)

Ὁ Ἐρρῖκος ἔκανε τὸ γῦρο ἑνὸς τραπεζίτη, ποὺ μπαίνει στὸ γραφεῖο τοῦ πατέρα του, τὴ στιγμὴ ποὺ αὐτὸς ἑτοιμάζεται ναυτοκτονήσῃ. Βλέπει τὸ ὅπλο του,—ἕνα ρεβόλβερ,—μάντευε: τοὺς σκοπούς του καὶ προσπαθεῖ στὴν ἀρχὴ νὰ τοῦ τὸ πάρῃ μὲ πονηριά. Δὲν τὸ κατορθώνει ὅμως. Καὶ τότε προσπαθεῖ νὰ συγκινήσῃ τὸν πατέρα του μὲ τρυφερὰ λόγια, νὰ τοῦ ξυπνήσῃ μέσα του τὰ πατρικὰ αἰσθήματα καὶ νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἰδῇ πόσο θὰ τὸν ἀδικοῦσε, ἂν τὸν ἄφινε ἀπὸ τώρα ὀρφανό...

Ὁ τραπεζίτης ὅμως, ἀποφασισμένος ναυτοκτονήσῃ, ἐπειδὴ ἔχασε σὲ κάποια ἀτυχῆ ἐπιχείρησι χρήματα ξένα, δὲν ἀκούει τὰ λόγια τοῦ παιδιοῦ του. Ὁ μικρὸς μαντεύει, ὅτι ἡ ὑποσχέσεις του εἶνε ψεύτικες καὶ ὅτι ὁ πατέρας του θὰ μεταχειρισθῇ ἐλεῖνο τὸ ρεβόλβερ. Καὶ στὴν ἀπελπισία του, ὁρμᾷ νὰ τοῦ τὸ ἁρπάξῃ διὰ τῆς βίας. Γίνεται μιὰ μικρὰ πάλη μεταξὺ τῶν δύο τους, τὸ ρεβόλβερ παίρνει φωτιὰ καὶ τὸ παιδί, τρυπημένο ἀπὸ μιὰ σφαῖρα, πέφτει νεκρὸ στὰ πόδια τοῦ πατέρα του, ποὺ τρελλαίνεται ἀπὸ τὴ λύπη.

Συγκινητική, τραγικὴ αὐτὴ ἡ σκηνή, ἀλλὰ καὶ πολὺ δύσκολη. Μποροῦσε νὰ ρίξῃ τὸ ἔργο, ἢ νὰ τὸ σηκώσῃ. Μεγάλη λοιπὸν εἶχεν εὐθύνη ὁ μικρὸς ἠθοποιός.

Εὐτυχῶς, ποὺ μόλις παρουσιάσθηκε, καὶ μὲ τὰ πρῶτα λόγια ποὺ εἶπε, κατάφερε νὰ ἑλκύσῃ τὴ συμπάθεια τοῦ κοινοῦ. Ἄρχισαν νὰ τὸν χειροκροτοῦν. Καὶ τὰ πρῶτα αὐτὰ χειροκροτήματα τοῦ ἔδωσαν ὅλο τὸ θάρρος ποὺ τοῦ ἐχρειάζετο.

Δὲν ἐροβεῖτο πιὰ τόσο πολύ, τὰ φῶτα τοῦ προσκηνίου δὲν τὸν ἐθάμβωναν, καὶ ἡ σάλα ποὺ ἔχασκε μπροστά του, δὲν τὸν τραβοῦσε σὰν ἕνα βάραθρο, ὁπου στὴν ἀρχὴ τοῦ ἔκανε ἐπιθυμία νὰ πέσῃ... Τώρα ἄρχισε νὰ διακρίνῃ στὰ θεωρεῖα καὶ πρόσωπα ποὺ τὸν ἐκύτταζαν γελαστά, μὲ συμπάθεια. Κ' ἔπαιξε τὴ σκηνή τοῦ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος ὡραῖα, ἀκόμη ὡραιότερα ἀπ' ὅσο ἐνόμιζαν πῶς θὰ τὴν παίξῃ ὅσοι τὸν εἶδαν στὶς δοκιμές.

Μὲ μεγάλη δεξιότητα ἁρπαξε τὸ ρε-

«Ὁρμᾷ νὰ τοῦ ἁρπάξῃ τὸ ρεβόλβερ...»
(Σελ. 109 στ. α'.)

βόλβερ ποὺ ὁ πατέρας του προσπαθοῦσε νὰ τοῦ κρύψῃ, καὶ μὲ μεγάλη ρυσικότητα ἔπεσε ὕστερα νεκρός. Τὰ χειροκροτήματα στὸ τέλος ἤτανε ἐνθουσιώδη.

* * *

Ἅμα ἔπεσε ἡ αὐλαία, ὁ Καντινιώ, ἀκτινοβολῶν ἀπὸ τὴ χαρά του, εἰσώρμησε στὸ καμαρίνι, ὅπου εἶχε τρυπώσῃ ὁ μικρὸς ἠθοποιός.

Τὸν ἁρπαξε, τὸν ἀγκαλιάσε, τὸν ἐφίλησε καὶ τοῦ εἶπε μὲ τὴν συνηθισμένη του ἐμφασι, ἀλλὰ καὶ μ' ὅλη τοῦ τὴν εἰλικρίνεια, ὅτι ἔπαιξε θαυμάσια καὶ ὅτι τώρα μποροῦσε νὰ τοῦ ἐγγυηθῇ, ὅτι θὰ ἐγίνετο ἕνας ἀληθινὸς καλλιτέχνης.

Σὲ λίγο τὸ καμαρίνι ἐγέμισε ἀπὸ ἠθοποιούς. Ὅλοι ἤθελαν νὰ συγχαροῦν τὸν μικρό τους συνάδελφο. Κι' ὁ διευθυντὴς ὁ ἴδιος ἐπῆγε καὶ τὸν ἐχαιρέτησε μὲ τὰ κολακευτικώτερα λόγια.

Πεσμένος σὲ μιὰ καρέκλα, μπροστὰ στὴν τουαλέττα του, ὁ μικρὸς Ἐρρῖκος Δαλλινὺ ἄκουγε τὴ συναυλία αὐτὴ τῶν μεγάλων ἐπαίνων, μὲ χαρὰ ἀπερίγραπτη. Τὸ καλὸ παιδὶ ἕνα μόνο πρᾶγμα ἔβλεπε 'ς αὐτὴ τὴν ἐπιτυχία ποὺ

«Ἔ, μικρὲ Δαλλινύ! δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔχῃς τόσο τράκ!...» (Σελ. 102, στ. 6'.)

θορύβοῦσε τριγύρω του: ὅτι ἦταν ἀληθινὰ ἱκανὸς νὰ κερδίζῃ τὸ ψωμί του μὲ τὸ ἐπάγγελμα ποῦ ἀγαποῦσε.

Ἐπιτέλους τὸν ἄφισαν μόνο, γιὰ νὰ καθαρίσῃ τὸ πρόσωπό του ἀπὸ τὰ βαψίμματα καὶ νἀλλάξῃ ροῦχα. Τὴν στιγμὴ ἐκείνη, ὁ Καντινιώ, ποῦ εἶχε, καθὼς εἴπαμε, τὸ ἴδιο καμαρίνι, ἔλαβε ἕνα κομψὸ γραμματάκι.

«Τί ὡραῖα ποῦ εἶνε! ἐφώναξε ὁ Ἐρρῖκος...» (Σελ. 110 στ. 6'.).

— Τώρα εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἴχαμε ἐπιτυχία! εἶπε στὸν Ἐρρῖκο, ἀφοῦ τὸ διάβασε. Ἰδές! μᾶς προσκαλοῦν σὲ γεῦμα καὶ μᾶς κάνουν ἕνα πολὺ καλὸ φιλοδώρημα.

Κ' ἔδωσε τὸ γράμμα στὸν Ἐρρῖκο, ποῦ ἐδιάβασε τἀκόλουθα:

«Ὁ Ὅμιλος τῶν Ἐρετῶν τῆς Ὀστάνδης, ὁ ὁποῖος δίδει ἀπόψε ἑορτὴν εἰς τὸ Κατάστημά του, θὰ ἦτο πολὺ εὐτυχὴς ἂν ὁ κ. Καντινιώ, τῆς Γαλλικῆς Κωμῳδίας, ἐδέχετο νἀπαγγείλῃ κατ' αὐτήν.

«Ὁ κ. Καντινιὼ θὰ μᾶς ἔκαμνε μεγάλην τιμὴν νὰ παρακαθήσῃ εἰς τὸ γεῦμα τοῦ Ὁμίλου καὶ νὰ δεχθῇ ὡς δῶρον πεντακόσια φράγκα δι' αὐτὸν καὶ τὸν μικρὸν Δαλλινύ.

«Παρακαλεῖσθε νἀπαντήσετε.»

— Πῶς σοῦ φαίνεται αὐτό, μικρέ; ἠρώτησε ὁ γέρος, ἐνθουσιασμένος.

— Λαμπρό! ἀποκρίθηκε ὁ Ἐρρῖκος. Ἕνα δῶρο ἀπὸ πεντακόσια φράγκα δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τἀρνηθῇ...

— Μπράβο! ἔκαμε ὁ Καντινιὼ γελῶν. Σκέπτεσαι πολὺ καλά, μικρέ μου. Θἀπαντήσω λοιπόν, ὅτι δεχόμεθα αὐτὴν τὴν πρόσκλησι.

Ὁ δάσκαλος κι' ὁ μαθητὴς ἀπεφάσισαν νὰ ποῦν καθένας ἀπὸ ἕνα μονόλογο ἢ ἀπὸ ἕνα μῦθο. Γιατί κ' οἱ δυὸ ἤξεραν πολλούς. Ἔπειτα θὰ ἔπαιζαν οἱ δυό τους τὴ μεγάλη σκηνὴ τοῦ ρεβόλβερ. Καὶ ἀφοῦ τὰ συμφώνησαν καὶ τὰ ἐκανόνισαν ὅλα, ἔφυγαν ἀπὸ τὸ θέατρο μαζί.

Ἡ νύκτα ἦταν ὡραία καὶ φωτεινή· ὕστερ' ἀπὸ τὴς τόσες συγκινήσεις τῆς βραδυᾶς, ὁ Ἐρρῖκος αἰσθάνετο μεγάλη εὐχαρίστησι νὰ περπατῇ καὶ νἀναπνέῃ τὸν δροσερὸ ἀέρα.

Σὲ λίγο πέρασαν τὴ γέφυρα ποῦ ἑνώνει τὸ παραθαλάσσιο προτείχισμα μὲ τὴν πόλι κι' ὅταν βρέθηκαν στὴ μεγαλοπρεπῆ ἐκείνη προβλῆτα τῆς Ὀστάνδης, ὅπου ἦταν καὶ τὸ Κατάστημα τοῦ Ὁμίλου, στάθηκαν μιὰ στιγμὴ γιὰ νὰ θαυμάσουν τὸ θέαμα. Ἀπὸ ἐδῶ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ὡραῖα μέγαρα μὲ φωτισμένα παράθυρα· ἀπὸ κεῖ ἡ ἀπέραντη θάλασσα μὲ τὰ φωσφορίζοντα κύματά της.

— Τί ὡραῖα ποῦ εἶνε! ἐφώναξε καταγοητευμένος ὁ Ἐρρῖκος. Ἄχ, τί εὐτυχὴς ποῦ θὰ ἤμουν, ἂν δὲν εἶχα τὸν πατέρα μου στὴ φυλακή!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ἀγκλάς, Ρουσόσκη καὶ Σα.

Ἐνῷ ὁ μικρὸς ἠθοποιὸς καὶ ὁ γέρος του δάσκαλος περπατοῦσαν στὴν προβλῆτα, περιμένοντες τὴν ὥρα γιὰ νὰ πᾶνε στὸν Ὅμιλο τῶν Ἐρετῶν, τὰ μέλη καὶ οἱ καλεσμένοι τοῦ ἀριστοκρατικοῦ αὐτοῦ σωματείου ἐγέμιζαν τὰ σαλόνια τοῦ Καταστήματος.

Σ' ἕν ἀπ' αὐτὰ τὰ σαλόνια, ἔπαιζαν. Μιὰ στιγμὴ ὁ διευθυντὴς τοῦ παιγνιδιοῦ σηκώθηκε καὶ εἶπε:

— Τώρα θὰ κάμῃ πάγκο ὁ κ. κόμης Ρουσόσκη!

Ἕνας ἀδύνατος ἄνθρωπος, μὲ τὰ μάτια κρυμμένα πίσω ἀπὸ τὰ χρυσᾶ ματογυάλια καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ προσώπου σκεπασμένο ἀπὸ μιὰ μεγάλη ξανθὴ γενειάδα, σηκώθηκε ἀπὸ τὴν πολυθρόνα του κ' ἐκάθησε στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ.

Ἂς τὸ ποῦμε ἀμέσως: αὐτὸς ὁ κόμης Ρουσόσκη ἦτον ὁ Ἀγκλάς!

Πῶς ὁ σύζυγος τῆς Λουΐζας, ὁ μικροϋπάλληλος τῆς «Ἰατρικῆς Ζωῆς», βρέθηκε μὲ τὸ ὄνομα τοῦ κόμητος Ρουσόσκη στὸν Ὅμιλο τῶν Ἐρετῶν τῆς Ὀστάνδης; Θὰ τὸ ἐξηγήσωμε μὲ λίγα λόγια.

Εἶχαν περάσῃ τρεῖς μῆνες ἀπὸ τὸν γάμο τοῦ Ἀγκλὰς μὲ τὴ Λουΐζα Σομώ καὶ 'ς αὐτὸ τὸ διάστημα, ἡ ζωὴ τῆς οἰκογενείας, στὴν Ἀσνιέρη, ποῦ τὴν εἶχε ἀναστατώσῃ ἡ σύλληψις τοῦ πατέρα, ξανάγεινε ἥσυχη καὶ ὁμαλή.

Οἱ νεόνυμφοι εἶχαν ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὸ μικρό τους ταξεῖδι καὶ φυσικὰ ὁ Ἀγκλὰς ἀντικαθιστοῦσε τώρα τὸν οἰκογενειάρχη, ἐπικυρώνων μὲ τὴ διαγωγή του τὴν καλὴ γνώμη ποῦ εἶχαν ὅλοι γι' αὐτόν. Ἡ κυρία Σομὼ προπάντων ἦταν ξετρελλαμένη μὲ τὸ γαμπρό της καὶ δὲν ἔπαυε νὰ τὸν ἐπαινῇ καὶ νὰ ἐκθειάζῃ τὰ προτερήματά του: ἦταν τόσο καλός, τόσο εὐγενής, τόσο πρόθυμος! Καὶ πάντα ἐφρόντιζε νὰ τῆς φέρνῃ τὸ τελευταῖο μυθιστόρημα, ἀπὸ μιὰ Δανειστικὴ Βιβλιοθήκη, ποῦ εἶχε γίνῃ ἐπίτηδες συνδρομητής.

Πῶς νὰ μὴ λατρεύῃ ἕναν ἄνθρωπο ποῦ εἶχε τέτοιες διαθέσεις γιὰ τὴν πεθερά του; Καὶ ἡ καλὴ γυναῖκα ἔλεγε:

— Φθάνει νἀθωωθῇ ὁ καϊμένος μου ὁ Σομώ, καὶ ἡ εὐτυχία μας θὰ εἶνε τελεία.

Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀγωνία, καὶ κάτι ἄλλο ἐσκίαζε τὴν παροῦσα εὐτυχία τῆς οἰκογενείας: ἡ συχνὲς ἀπουσίες τοῦ Ἀγκλάς.

Μὲ τὴν πρόφασι πῶς ὁ προϊστάμενός του τὸν ἔστελνε στῆς Ἐπαρχίες νὰ ματζέψῃ ἀγγελίες καὶ συνδρομές, ὁ νέος ἔφευγε σχεδὸν καθ' ἑβδομάδα ἀπὸ τὸ Παρίσι κ' ἔλειπε δυὸ ἢ τρεῖς ἡμέρες.

«Μὲ τὸ ὄνομα τοῦ κόμητος Ρουσόσκη...» (Σ. 110, στ. 6'.)

Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ὁ κλέπτης εἶχεν ἕνα μεγάλο πάθος: τὸ παιγνίδι. Κι' ἐπειδὴ ἦταν ἐπικίνδυνο νἀφανῇ στὸ Παρίσι πῶς εἶχε χρήματα καὶ τὰ σκορποῦσε 'ς τὰ τραπέζια τῶν χαρτοπαικτεί ων, κατέφευγε στὴ συνηθισμένη του μέθοδο καὶ ἄλλαζε μορφὴ καὶ ὄνομα, κάθε φορὰ ποῦ πήγαινε νὰ παίξῃ.

Καὶ πήγαινε κάπως μακρυά. Πότε στὸ Μόντε-Κάρλο, πότε στὴν Ὀστάνδη, ὅπου δὲν ἦταν κίνδυνος νἀναγνωρισθῇ καὶ μάλιστα μὲ τὸ ψεύτικο ὄνομα τοῦ κόμητος Ρουσόσκη καὶ τὴν ξανθὴ ἐκείνη γενειάδα.

Σ' ἕν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ταξεῖδια, ἡ τύχη

ἔκαμε ὥστε νὰ συναντηθῇ ὁ μικρὸς Ἐρρῖκος μὲ τὸν γαμπρό του.

***

Ὕστερ' ἀπὸ δυὸ-τρία παιχνίδια, ὄχι πολὺ εὐνοϊκὰ γι' αὐτόν, ὁ χαρτοπαίκτης κατάλαβε ὅτι δὲν εἶχε τύχη καὶ σηκώθηκε.

Πῆγε 'ς ἓν ἄλλο σαλόνι, ὡς ποῦ νὰ τοῦ ξανἄλθῃ ἡ «ἔμπνευσις» γιὰ νὰ παίξῃ. Ἀλλὰ ἐκεῖ εὑρίσκετο ὁ πρόεδρος τοῦ Ὁμίλου, ποῦ μόλις τὸν εἶδε, τοῦ φώναξε:

— Ὦ, ἀγκπητέ μου κόμη Ρουσόσκη! πόσο χαίρω ποῦ σᾶς βρίσκω ἐδῶ! Θὰ μοῦ κάμετε μιὰ ἐκδούλευσι;

— Ὅ,τι θέλετε, κύριε πρόεδρε.

— Ἰδού. Εἶσθε μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἑορτῶν τοῦ Ὁμίλου καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω πολὺ νὰ μὲ ἀντικαταστήσετε ἀπόψε καὶ νὰ προεδρεύσετε στὸ γεῦμα, ποῦ δίδεται πρὸς τιμὴν τῶν περαστικῶν αὐτῶν ἠθοποιῶν. Γιατὶ πρὸ ὀλίγου ἔλαβα ἕνα γράμμα ἀπὸ τὴ γυναῖκά μου, ποῦ μοῦ λέγει ὅτι εἶνε ἄρρωστη καὶ μὲ παρακαλεῖ νὰ γυρίσω στὸ σπίτι.

Ὁ Ἀγκλὰς σκέφθηκε νἀρνηθῇ, γιατὶ προτιμοῦσε νὰ μένῃ στὴ σκιά, νὰ μὴν πολυφαίνεται... Ἀλλὰ μὲ ποιὰ πρόφασι; Φοβήθηκε μὴν παρεξηγηθῇ καὶ χάσῃ τὴν ὑπόληψι ποῦ εἶχε ὡς κόμης Ρουσόσκη 'ς ἐκεῖνο τὸν κύκλο...

— Πολὺ εὐχαρίστως, κύριε πρόεδρε, ἀποκρίθηκε· μπορεῖτε νὰ βασιστῆτε σὲ μένα.

Καὶ πῆγε ἀμέσως στὴ μεγάλη σάλα τῆς ὑποδοχῆς, γιὰ νἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα ποῦ τοῦ ἀνέθεσαν.

Τὸ πρόγραμμα εἶχε τελειώσῃ. Ὁ Καντινιὼ εἶχε ἀπαγγείλῃ τὸ μονόλογό του καθὼς κι' ὁ Ἐρρῖκος τὸ μῦθο του. Ὁ Ἀγκλάς, ἂν καὶ δὲν εἶχε παρευρεθῇ στὴν ἀπαγγελία, ἐπλησίασε γιὰ νὰ συγχαρῇ τοὺς ἠθοποιοὺς καὶ νὰ δώσῃ τὸ μπράτσο του στὴν πρωταγωνίστρια, γιὰ νὰ τὴν ὁδηγήσῃ στὸ τραπέζι.

Ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ποῦ ὑπεκλίνετο ἐμπρός της καὶ ψιθύριζε τὰ συνήθη τυπικὰ λόγια, τὸ μάτι του πῆρε ἄξαφνα τὸν Ἐρρῖκο Σομώ, τὸν ἀδελφὸ τῆς γυναίκας του!

Τὰ ἔχασε μιὰ στιγμή, συλλογιζόμενος πόσο μεγάλο κίνδυνο ἐπρόκειτο τώρα νἀντιμετωπίσῃ. Ἀλλὰ γρήγορα συνῆλθε. Ἐσκέφθη, ὅτι τὸ μόνο ποῦ εἶχε νὰ κάνῃ, ἦταν νὰ ὁπλισθῇ μὲ θάρρος, μὲ ἀναίδεια, καὶ νὰ παίξῃ τὸν ρόλο του ὡς τὸ τέλος. Ὁ μικρὸς Σομὼ θἄταν πολὺ δύσκολο νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ. Ἔδωσε λοιπὸν τὸ μπράτσο του στὴν καλλιτέχνιδα κ' ἐπέρασε στὴν τραπεζαρία, ὅπου τοὺς ἐπερίμενε ἕνα πολυτελέστατο δεῖπνο.

(Ἕπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΚΑΛΟ ΠΟΥΛΑΚΙ ΚΑΙ Ο ΚΑΚΟΣ ΓΑΤΟΣ

[Σὰν παραμύθι]

Σὲ μιὰ ὡραία ἐξοχή, ἦταν μιὰ φορὰ ἕνα ἔμορφο σπιτάκι. Ἦταν κάτασπρο, μὲ κόκκινη σκεπή, μὲς στὸ καταπράσινο περιβόλι ποῦ τὸ τριγύριζε. Ἔμπρὸς στὴν πόρτα, εἶχε μιὰ σκαλίτσα μὲ πέντε σκαλοπάτια καὶ σιδερένια κάγκελλα.

Τὸ περιβολάκι ἦταν τριγυρισμένο μὲ ἄσπρη φραγὴ ποῦ ἔρθανε - δὲν ἔρθανε ἀνθρώπου ἀνάστημα. Κ' ἦταν γεμάτο λιακάδα μ' ὅλα τὰ πολλὰ τὰ δέντρα του. Γιατὶ κ' οἱ ἀχλαδιὲς καὶ οἱ δαμασκηνιὲς καὶ οἱ κερασιὲς δὲν ἤτανε καὶ κεῖνες ψηλότερες ἀπὸ τὸ φράχτη. Κατάντικρυ στὴν πόρτα ὅμως, ἦταν μιὰ μεγάλη καστανιά, πολὺ μεγάλη, ποῦ ἔρριχνε μιὰν ἔμορφη σκιὰ στὸ σπίτι ἐμπρός.

Στὸ πλάγι, τἄλλα δέντρα σχηματίζανε δυὸ γραμμὲς κι ἀνάμεσά τους ἔβλεπες σειρές - σειρὲς ὡραῖα λουλούδια. Καὶ τὸν Μάη, ὅταν ὅλα εὐωδίαζαν, θἄλεγες πῶς ἦταν τόπος πανηγυριοῦ ἐπίτηδες γιὰ τὰ πουλάκια καὶ τὶς μέλισσες, ποῦ ἀδιάκοπα πετοῦσαν καὶ γυροβολοῦσαν ἀπὸ πάνω τους.

Σ' αὐτὸ τὸ σπιτάκι κατοικοῦσε μιὰ καλὴ γρηούλα μὲ μόνη συντροφιὰ τὸν γάτο της, τὸν Τίγρη. Κάθε μεσημέρι, ὕστερα ἀπὸ τὸ φαγητό, ἡ καλὴ γρηὰ ἐρχότανε καὶ καθότανε σὲ μιὰ καλαμένια πολυθρόνα, στὸ κάτω μέρος τῆς πορτόσκαλας, στὸν ἴσκιο τῆς καστανιᾶς. Ἔβαζε τὰ γυαλιά της καὶ κεντοῦσε καὶ κάπου-κάπου σήκωνε τὰ μάτια της στὸ δέντρο καὶ κοίταζε τὰ πλατυὰ φύλλα ποῦ ἀργοκουνιοῦνταν ἥσυχα-ἥσυχα μὲ γλυκὸ ψιθύρισμα.

Ὁ Τίγρης, ποῦ ποτὲ δὲν χωρίζουνταν ἀπὸ τὴν κυρά του, στέκουνταν καὶ κεῖνος στὸ κεφαλόσκαλο μὲ τὴν οὐρὰ στὰ πόδια καὶ σεργιάνιζε, ἀκίνητος, τὴς μέλισσες καὶ τὴς πολύχρωμες πεταλοῦδες ποῦ πηγαινοερχόντανε ἀπάνω στὰ εὔμορφα λουλούδια.

Μὲς στὰ μάτια του, σὰν νὰ στριφογύριζε χρυσόσκονη καὶ τὸν ἐμπόδιζε νὰ τἄχῃ ὀρθάνοιχτα. Κ' ἔπαιρνε ἕνα ὕφος σὰν νὰ προσπαθοῦσε μὲ τὰ μάτια του νὰ ξεχωρίσῃ τὸν κρότο ποῦ ἔκαμνε τὸ κάρρο στὸ μεγάλο δρόμο, ἢ τὸ σφύριγμα τοῦ τραίνου ποῦ περνοῦσε πιὸ μακρυά.

Ἂν καμμιὰ μύγα, κατὰ τύχη, ἔπεφτε κατὰ κοντά του, μ' ἕνα ἁπλὸ κίνημα τοῦ ποδιοῦ τὴν χράπωνε στὸ φτερό. Δὲν λησμονοῦσε ὅμως νὰ ρίξῃ καὶ μιὰ λοξὴ ματιὰ κατὰ τὸ μέρος τῆς κυρᾶς του ποῦ κοίταζε τὴ δουλειά της ἥσυχη. Καὶ ὅταν ἐβεβαιώνουνταν πῶς τίποτε δὲν ἄλλαξε στὸν κόσμο, ἔγλειφε τὰ πόδια του, κουλουριάζονταν καὶ κοιμοῦνταν στὸν ἥλιο.

***

Μιὰ μέρα, τὴν ὥρα ποῦ ἡ γρηὰ πήγαινε νὰ καθήσῃ στὴν καλαμένια πολυθρόνα της, ἄκουσε ἄξαφνα κάτι φωνὲς πουλιῶν. Μὰ κάτι φωνές! στριγκές, τσιριχτές, βιαστικές, τρομαχτικές· καὶ νὰ σου δυὸ καρδερῖνες βγαίνουν ταραγμένες ἀπὸ τὰ φύλλωμα τῆς καστανιᾶς καὶ φτεροκοποῦν σὰν τρελλὲς ὁλόγυρά της. Οἱ φτεροῦγες τους χτυποῦσα, τὸν ἀγέρα γρήγορα-γρήγορα σὰν χέρια δυστυχισμένου ποῦ παραδέρνει καὶ δὲν ξεύρει ἀπὸ ποῦ νὰ πιαστῇ. Μιὰ πλησίαζαν τὰ κλαδιὰ καὶ μιὰ ἀποτραβιοῦντανε, μὰ καὶ πάλι πλησιάζανε γιὰ νὰ ξαναφύγουν τρομαγμένα μὲ φωνές. Γιατὶ μὲς στὰ κλαδιά, πλάγι σὲ μιὰ φωλιὰ ὅπου κάτι μικράκια ἔδειχναν τὶς μυτίτσες τους, ὁ Τίγρης ἦταν καλοκαθισμένος. Καὶ τὰ κακόμοιρα πουλάκια ποῦ καταλάβαιναν, βλέπετε, τὴν τύχη τῶν παιδιῶν τους, μὲ τὶς φωνές τους πολεμοῦσαν νὰ τὸν διώξουν.

Ἡ καλὴ γρηούλα τὸν βλέπει ταραγμένη καὶ τὸν φωνάζει τὸν γάτο της! Τίγρη, Τίγρη, κάτω! Μὰ ποῦ ν' ἀκούσῃ κεῖνος. Εἶνε κουφός. Εἶνε καὶ ἀναίσθητος. Δὲν νοιώθει τὴς πέτρες ποῦ τοῦ στέλνει ἡ κυρά του. Μὰ ἀπότομα, σὰν τὸν κλέφτη, ἀφοῦ στρέψῃ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὸ κεφάλι, τάχα γιὰ νὰ προφυλαχθῇ, ρίχνεται γοργὸς ἐπάνου στὴ φωλιὰ καὶ βιαστικὰ-βιαστικὰ τραγανίζει τὰ καϊμένα τὰ μικράκια, μ' ὅλα τὰ σπαραχτικὰ ξελαρυγκίσματα τῶν δυὸ καρδερινῶν.

Ἥσυχος τώρα κατεβαίνει σιγὰ-σιγὰ ἀπ' τὸ δέντρο. Οὔτ' ἔκαμε τίποτε, οὔτε ξεύρει τίποτε. Προχωρεῖ ὅμως γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ μὲ προφυλάξεις φοβητσιάρη. Ἕνα-ἕνα βῆμα, σὰν νὰ δοκιμάζῃ ποῦ πατεῖ.

Μὰ ἡ γρηὰ ποῦ κλαίει τὰ κακόμοιρα τὰ πουλάκια, καταθυμωμένη ἀπὸ τὴν τόση ἀδιαντροπιά, τὸν δέχεται μὲ μαλώματα.

— Οὔ νὰ χαθῇς, σιχαμερέ! Τί φόβερὸς κακοῦργος. Νἄταν τάχα νηστικός; ὅ,τι εἶχε φάγει. Μὰ καὶ πάλι μήπως ἔπρεπε νὰ φάγῃ τὰ πουλάκια;

Ὁ Τίγρης ποῦ σέρνεται στὸ χῶμα, μόλις σηκώνει τὸ ὑποκριτικὸ κεφάλι του. Κάμνει τὸν κουτό. «Μὰ τί κακὸ ἔκαμε; Μὴ δὲν τὸν μάθανε νὰ τσακώνῃ καὶ νὰ τρώγῃ τὰ ποντίκια; Ἔ! κ' ἐκεῖνος ἔφαγε τώρα κάτι μικρὰ πουλάκια. Τί σημαίνει»;

— Ὄχι! ὄχι! ἐξακολουθεῖ ἡ γρηούλα. Ἐκείνη ἔλεγε πῶς οὔτε τὰ ποντίκια δὲν ἔπρεπε νὰ πιάνῃ. Τὰ καϊμένα τὰ ζωάκια δὲν κάμουν δὰ καὶ τόση ζημιά!

(Ἕπεται τὸ τέλος)

Κατὰ τὸν S. Frapier Σ. ΜΑΥΡΙΔΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'. (Συνέχεια).

— Ὄχι δά! ἔκαμε χωρὶς νὰ θέλῃ ὁ μαρκήσιος.

— Ναί, ναί, ἐξηκολούθησεν ὁ λῃστής. Καὶ κάμετε πιὰ ὅπως μπορεῖτε, ὥστε τὰ λύτρα νὰ φθάσουν πρὶν ἡ πεῖνα σᾶς ἐξαντλήσῃ ὁλοτελῶς.

Καὶ φεύγων, ὁ Σκυλοκέφαλος προσέθεσε:

— Θὰ εἶμαι ἀμείλικτος. Δὲν ἐννοῶ νὰ μὲ κοροϊδεύουν ἐμένα.

Καὶ διὰ τοὺς δύο λοιπὸν αἰχμαλώτους, ἡ κατάστασις ἦτο κρίσιμος. Ὁ ἕνας θὰ ἐτουφεκίζετο τὴν ἑπομένην, μὲ τὰς πρώτας λάμψεις τῆς αὐγῆς. Ὁ ἄλλος, ἂν ἀργοῦσεν ἀκόμη ἡ ἀπάντησις, θὰ πέθνησκεν ἀπὸ τὴν πεῖναν.

Ὁ δυστυχὴς μαρκήσιος δὲν ἤξευρε εἰς τί νὰ ποδώσῃ τὴν ἀνεξήγητον βραδύτητα τοῦ συμβολαιογράφου του.

Τὰ χρήματα ἔπρεπε νὰ σταλοῦν καὶ νὰ κατατεθοῦν εἰς μέρος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁ Σκυλοκέφαλος· ἀλλὰ δύο φορὰς ὡς τώρα οἱ ἄνθρωποί του ἐπῆγαν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ δὲν ἤδραν τίποτε.

Ἐπῆγαν καὶ σήμερον, διὰ τρίτην φοράν, καὶ ὁ μαρκήσιος ἐπερίμενε μὲ ἀγωνίαν τὴν ἐπιστροφήν των. Ἀλλὰ μετά τινας ὥρας, ὁ γέρων Ράλφ, ὁ βασιλεὺς τῶν μεταμορφωτῶν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκλεχθῆ διὰ τὴν ἐπικίνδυνον αὐτὴν ἀποστολήν, παρουσιάσθη καὶ τῷ ἀνήγγειλε τὴν νέαν του ἀποτυχίαν.

— Ὁ Θεὸς νὰ μὲ συχωρέσῃ, προσέθεσεν, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὸ μέρος ἐπιβλέπεται. Ἔχω τὴν ὑποψία, ὅτι ὁ ἡλίθιος συμβολαιογράφος σας ἔκρινε καλὸν νὰ εἰδοποιήσῃ καὶ τὴν ἀστυνομία καὶ νὰ μᾶς στήσῃ παγίδα στὸ μέρος ποῦ προσδιωρίσαμε. Σήμερα δὲν ἐτόλμησα νὰ πλησιάσω, γιατὶ ἤμουν μεταμορφωμένος ὅπως καὶ τὴν τελευταία φορὰ ποῦ ἐπῆγα. Αὔριο ὅμως θὰ κάμω ἄλλη μεταμόρφωσι, θὰ λλάξω ἀπὸ τὸ κεφάλι ὡς τὰ πόδια, καὶ θὰ ἐξετάσω τὰ πράγματα ἀπὸ πιὸ κοντά. Καὶ ἂν πραγματικῶς ὁ συμβολαιογράφος σας ἔκαμε αὐτὴ τὴ γκάφφα, θὰ τὰ πῶ ὅλα στὸν Σίμωνα καὶ ἂς κάμῃ ὅ,τι θέλῃ. Δὲν δίδω πεντάρα γιὰ τὴ ζωή σας!

Ὁ μαρκήσιος ἀνατρίχιασεν, ἐνθυμηθεὶς ὅτι πράγματι ὁ κύριος Ντεκλό, ὁ συμβολαιογράφος του, ἔτρεφεν ἐξαιρετικὴν ἐμπιστοσύνην διὰ τὴν Ἀστυνομίαν, καὶ πρὸ πάντων τὴν Ἀγγλικήν.

«— Ἡ πρώτη Ἀστυνομία τοῦ κόσμου! συνήθιζε πάντοτε νὰ λέγῃ. Μιὰ ὀργάνωσις θαυμασία, ἱκανὴ νὰ τὰ βγάλῃ πέρα εἰς κάθε περίστασιν.»

Ἂν, κατὰ δυστυχίαν, ὁ κ. Δεκλὸς ἐπροτίμησεν, ἀντὶ νὰ στείλῃ τὰ ζητηθέντα λύτρα, νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς σύλληψιν τῶν λῃστῶν, ὁ μαρκήσιος ἦτο χαμένος ὁριστικῶς, διότι ὁ Σκυλοκέφαλος καὶ ὁ γέρω-Ράλφ δὲν ἦσαν ἀπὸ ἐκείνους ποῦ πιάνονται εὔκολα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν καραμούζα.

Καὶ ὅμως, τὴν ἄλλην ἡμέραν, ὁ Σκυλοκέφαλος δὲν ἐξετέλεσε τὴν κατὰ τοῦ Χόλκερ ἀπειλήν. Μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ τὸν ἔβλεπε νὰλλάξῃ γνώμην, ἀνέβαλε τὸν τουφεκισμόν του καὶ τοῦ ἔκαμε, διὰ τελευταίαν φοράν, τὴν πρότασίν του.

— Ποτέ! ἀπήντησε πάλιν ὁ Ἀμερικανός.

— Τότε χρησιμοποίησε καλὰ τὴς ὧρες ποῦ σοῦ μένουν νὰ ζήσῃς. Σκέψου, Χόλκερ, γιατὶ αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ πεθάνῃς.

— Σκέφθηκα καὶ δὲν θὰ ὑποκύψω ποτέ.

Καὶ στωϊκῶς, ὁ ἑκατομμυριοῦχος ὕψωσε τοὺς ὤμους κ' ἔστρεψε τὰ νῶτα πρὸς τὸν λῃστήν.

— Βλάκα! ἐψιθύρισεν ὁ Σίμων· μὰ εἶνε τόσο δύσκολο νὰ πῆς ἕνα ναί;

Ὁ μαρκήσιος πάλιν, ἐπειδὴ ὁ συμβολαιογράφος του ἐξηκολούθει νὰ σιωπᾷ, ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ στείλῃ εἰς τὴν Ρουένην ἕνα τηλεγράφημα, καὶ κάθε φορὰν ποῦ ἤκουε βήματα νὰ πλησιάζουν τὸ παράθυρον τῆς φυλακῆς του, ἐκύτταζε μὲ ἀγωνίαν μήπως ἦτο ὁ διανομεὺς ποῦ τοῦ ἔφερε τὴν ἀπάντησιν.

Ὀλίγον πρὶν ἀπὸ τὸ μεσημέρι, ἕνας γέρος μὲ μίαν καραμούζαν, ἔσπρωξε τὴν καγγελόθυραν τοῦ κήπου καὶ παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀφίσουν νὰ παίξῃ.

Ἦτο, καθὼς ἐφαίνετο τουλάχιστον ἀπὸ τὴν ἐνδυμασίαν του, ἀπόμαχος τοῦ στρατοῦ τῆς Σκωτίας. Ἐφοροῦσε σκωτζέζικο τζιποῦνι, κάλτσες ποῦ ἄφηναν γυμνὸν τὸ ἐπάνω μέρος τῆς κνήμης ἕως τὰ γόνατα, καὶ ἕνα γραφικὸ σκουφάκι μὲ κορδέλλες κρεμασμένες ἀπὸ πίσω. Μὲ τὰ λευκογαντωμένα χέρια του, ἐκρατοῦσεν ἕνα «γουρουῦνι ποῦ γρυλλίζει», — ὅπως λέγουν οἱ Ἄγγλοι τὸν σκωτικὸν ἄσκαυλον, ἓν ὄργανον ὁμοιάζον μὲ τὴν ἰδικήν μας καραμούζαν.

Ὅλοι οἱ Ἄγγλοι ἀγαποῦν τὸ «γουροῦνι ποῦ γρυλλίζει», προπάντων ὅταν παίζεται ἀπὸ στρατιώτην τῆς Σκωτίας. Ὁ Σκυλοκέφαλος ὅθεν δὲν ἐδυσκολεύθη νὰφίσῃ τὸν ὀργανοπαίκτην νὰ εἰσέλθῃ· τοῦ ἐσύστησε μάλιστα νὰ παίξῃ ὅσον ἠμποροῦσε καλλίτερα, διότι, ὡς εἶπε, τὸ ἀκροατήριόν του ἦτο πλέον πολυάριθμον ἀφ' ὅσον ἐφαίνετο.

— Ὄλ ράϊτ! ἀπεκρίθη λακωνικῶς ὁ γέρων.

Κ' ἐστάθη ἀπέξω ἀπὸ τὴν βίλλαν, διὰ νὰρχίσῃ τὴν ρομάντσα του.

Ἀλλά, εἴτε ἀπὸ ἀδεξιότητα τοῦ παίκτου, εἴτε ἀπὸ τυχαίαν βλάβην, μετὰ τοὺς πρώτους φθόγγους, ὁ ἀσκὸς ἐξεφούσκωσε καὶ τὸ ὄργανον ἐσίγησε.

— Σοῦσπασε; ἠρώτησεν ὁ Σκυλοκέφαλος.

— Ναί, δυστυχῶς, ἀπεκρίθη ὁ γέρων στρατιώτης, κυττάζων καταλυπημένος τὸ ἀγαπητόν του «γουροῦνι»· ἔσκασε!

— Πιστεύω νὰ διορθώνεται, ὑπέλαβεν ὁ Σκυλοκέφαλος, διὰ νὰ τὸν παρηγορήσῃ· ἄμ' ἀλλάξῃς τὴ φούσκα...

— Μὰ κοστίζει ἀκριβά, ἐψιθύρισεν ὁ Σκῶτος.

— Μπᾶ, σοῦ τὴν πληρώνω ἐγώ, ἔκαμεν ὁ Σίμων. Ἔ, Ράλφ;

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ μεταμορφωτής. Μοῦ φαίνεται, ὅτι μπορεῖς νὰποζημιώσῃς τὸν γερούλη, μὲ τὰ λεπτὰ ποῦ εἶχε ὁ μαρκήσιος στὴν τσέπη τοῦ γελεκιοῦ του.

Ὁ Σκυλοκέφαλος ἐσκυθρώπασε. Διότι ὁ Ράλφ ἐπανήρχετο εἰς ἕνα ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον πολλάκις εἶχαν φιλονεικήσῃ.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΝΑΣ μικρός μου φίλος, ποῦ ἔτυχε προχθὲς νὰκούσῃ, ὅτι θὰ πήγαινα στὸ θέατρο, ἄξαφνα μὲ ρώτησε:

— Μὰ ἐπιτρέπεται θέατρο τὴ Μεγάλη Σαρακοστή;

Χαμογέλασα καὶ τὸν ρώτησα κ' ἐγώ:

— Τί ἔφαγες τὸ μεσημέρι;

— Κρέας μ' ἀγγινάρες!

— Κ' ἐπιτρέπεται κρέας τὴ Μεγάλη Σαρακοστή;

Ὁ μικρός μου φίλος κοκκίνισε, ἀλλὰ δὲν τἄχασε.

— Τὸ κρέας εἶνε ἄλλο, μοῦ εἶπε. Γιὰ τὴν ὑγεία του κανένας...

— Γιὰ ποιὰ ὑγεία; τὸν διέκοψα. Γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ σώματος βέβαια, ποῦ δὲν μπορεῖ νὰνθέξῃ, ὅταν δὲν εἶνε πολὺ δυνατό, σὲ μεγάλη νηστεία. Λοιπὸν καὶ τὸ θέατρο ἐπιτρέπεται γιὰ τὴν ὑγεία τῆς ψυχῆς.

— Μὰ γιὰ τὴν ὑγεία τῆς ψυχῆς, νομίζω ὅτι εἶνε ἡ Ἐκκλησία...

— Ναί, βέβαια, καὶ ἡ Ἐκκλησία. Ἀλλὰ καὶ τὸ θέατρο. Δὲν ἄκουσες ποτέ, ὅτι Ἐκκλησία, Θέατρο καὶ Σχολεῖο εἶνε ἐπάνω κάτω τὰ ἴδια; Μπορεῖς νὰ πῆς, ὅτι δὲν πηγαίνεις στὸ Σχολεῖο, ἐπειδὴ εἶνε τώρα Σαρακοστή; Καὶ τί παραδίδεσαι στὸ Σχολεῖο; Τὸ ξέρω: τὴν Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλέους. Λοιπόν, ἐγὼ πηγαίνω στὸ Θέατρο ἀπόψε, νὰκούσω τὴν Ἰφιγένεια τοῦ Εὐριπίδου. Πῶς τὸ βρίσκεις τώρα;

— Ἔχετε δίκηο, ἐψιθύρισε ὁ μικρός μου φίλος.

Καὶ μὲ ζωηρότερη φωνὴ ἐπρόσθεσε:

— Ξέρετε, ἐπαρχιώτης ἐγώ... εἶχα τὴν ἰδέα, ὅτι τὸ θέατρο εἶνε ἁμαρτία. Στὴν Πατρίδα μου, τὴ Σαρακοστὴ δὲν ἔρχεται θίασος σχεδὸν ποτέ. Κ' ἂν ἔλθῃ, δὲν κάνει δουλειά, γιατὶ ἡ περισσότερες οἰκογένειες δὲν πηγαίνουν.

— Ναί, αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια. Ἡ Μεγάλη Σαρακοστὴ στὴς μικρὲς Ἐπαρχίες εἶνε πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τὴ Σαρακοστὴ στὰς Ἀθήνας.

— Αὐτὸ ἤθελα νὰ σᾶς πῶ τώρα κ' ἐγώ! ἐφώναξε ὁ μικρός μου φίλος. Προτήτερα περνοῦσα ἀπὸ τὸ Πάνθεον καὶ ἀπὸ τὸ Πανελλήνιον, Τί κόσμος, τί ζωηρότης! Δὲν ἔλειπαν παρὰ ἡ μάσκες, γιὰ νὰ νομίζῃς ὅτι εἶνε Ἀποκρηά. Στὴν ὁδὸν Σταδίου, πὰ ἴδια. Οἱ Κινηματογράφοι φωταγωγημένοι, κι' οἱ ἄνθρωποι νὰ μπαινοβγαίνουν ὅπως καὶ τὴν Τυρινὴ ἑβδομάδα. Καὶ στὴς ἐφημερίδες βλέπω, ὅτι γίνονται ἀκόμη ἑσπερίδες, ἀπογευματινές, διαλέξεις, κονσέρτα. Ἡ γιαγιά μου, ποῦ τἀκούει, κάνει τὸ σταυρό της. «Τί τόπος εἶνε αὐτὸς ποῦ ἤλθαμε; λέει. Οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ δὲν ἔχουν θρησκεία; Τρῶνε, πίνουν καὶ διασκεδάζουν τὴ Σαρακοστή, ὅπως καὶ τὰ Καρναβάλια.»

— Κ' ἡ Ἐκκλησίες ὅμως γεμίζουν, νὰ πῆς τῆς γιαγιᾶς σου.

— Ἀλήθεια... Ἀλλὰ τὸ ξέρει. Τὴν Παρασκευὴ γυρίσαμε τρεῖς Ἐκκλησίες, ὡς ποῦ νὰ βροῦμε θέσι καὶ νὰκούσωμε τοὺς Χαιρετισμούς.

— Ἔ, καὶ τί εἶπε ἡ γιαγιά, ὅταν εἶδε τόσο κόσμο στὴς Ἐκκλησίες μας;

— Εἶπε ὅτι... στὰς Ἀθήνας ἡ Ἐκκλησίες εἶνε λίγες γιὰ τὸ πληθυσμό.

— Σ' αὐτὸ μπορεῖ νἄχῃ δίκηο. Πολὺς κόσμος, τώρα τὴ Σαρακοστή, μένει ἔξω. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴ θρησκεία. Κάθε ἄλλο! Μόνο ποῦ ἐξακολουθοῦν νὰ διασκεδάζουν καὶ τὴ Σαρακοστή. Ἐδῶ δὲν θὰ ἰδῆς πουθενὰ τὴ νέκρα καὶ τὴ μελαγχολία ποῦ πιάνει τὴς μικρὲς Ἐπαρχίες μετὰ τὴν Καθαρὰ Δευτέρα ὡς τὸ Πάσχα. Ἐκεῖ πέρα οὔτε θέατρα, οὔτε κινηματογράφοι, οὔτε συναναστροφές, οὔτε τίποτα. Στὸν καιρό μου μάλιστα, θυμοῦμαι, δὲν ἔκαναν οὔτε ἐπισκέψεις. Κι' ἡ μουσικὴ ἀκόμη δὲν ἔπαιζε Πέμπτη καὶ Κυριακὴ στὴν πλατεῖα. Καμμιὰ διασκέδασις. Μόνον ἐργασία, νηστεία καὶ προσευχή.

— Μὰ ἐπάνω-κάτω... στὴν πατρίδα μου... καὶ τώρα ἔτσι εἶνε. Ἀλλὰ τί σᾶς φαίνεται πιὸ σωστό; Αὐτὸ ποῦ γίνεται ἐκεῖ πέρα, ἢ αὐτὸ ποῦ γίνεται ἐδῶ;

Ἡ ἐρώτησις τοῦ μικροῦ μου φίλου μ' ἔκαμε νὰ συλλογισθῶ.

— Φαίνεται, τοῦ εἶπα, ὅτι αὐτὸ εἶνε τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Φαίνεται ἀκόμη, ὅτι ἡ πρόοδος τείνει νὰ φομοιώσῃ τὴς ἡμέρες τοῦ χρόνου, ὥστε ὅλες σχεδὸν νὰ ἔχουν τὴν ἐργασία τους καὶ τὴ διασκέδασί τους. Γι' αὐτὸ βλέπεις σήμερα, τὴ Μεγάλη Σαρακοστὴ νὰ μὴ διαφέρῃ πολὺ ἀπὸ τὴν Ἀποκρηά. Μεθαύριο θὰ διαφέρῃ ἀκόμη λιγώτερο, ὄχι γιατὶ θὰ ζωηρέψῃ πιὸ πολὺ ἡ Σαρακοστή, ἀλλὰ γιατὶ θὰ σοβαρευθῇ λίγο ἡ Ἀποκρηά, ποῦ ὅπως γίνεται τώρα εἶνε μιὰ τρέλλα. Τέτοιες παρατεταμένες, πολυήμερες τρέλλες δὲν θἀνέχεται ἡ ζωὴ τοῦ μέλλοντος, ὅπως δὲν ἀνέχεται ἡ σημερινὴ τὴς πολυήμερες προσευχὲς καὶ νηστεῖες. Καὶ ὅπως χαλοῦν σήμερα οἱ ἄνθρωποι, γιὰ τὴν ὑγεία τους, τὴ Σαρακοστή, — ποιὸς νηστεύει πιὰ πενῆντα 'μέρες κατὰ συνέχεια; — ἔτσι μεθαύριο θὰ χαλοῦν λίγο καὶ τὴν Ἀποκρηά, γιατὶ κανεὶς δὲν θὰ βρίσκῃ φρόνιμο νὰ γλεντᾷ εἰκοσιδύο μέρες κατὰ συνέχεια. Ἔτσι θὰ ἐπέλθῃ μιὰ ἰσορροπία, μιὰ τάξις, μιὰ ὁμαλότης. Ἐννόησες τί λέγω;...

— Νομίζω, ἐψιθύρισε σκεπτικὸς ὁ μικρός μου φίλος.

Ἐννοήσατε καὶ σεῖς, ἀγαπητοί μου;

Σᾶς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α') Συναρμολόγησις Σχήματος

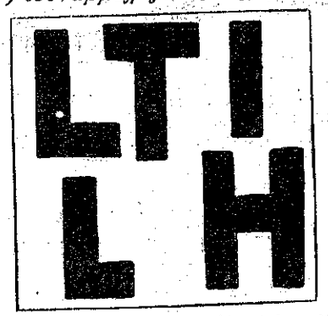

Νὰ συναρμολογηθοῦν τὰ πέντε αὐτὰ γαλλικὰ γράμματα οὕτω πῶς, ὥστε ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος νὰ μείνῃ λευκὸς χῶρος, ἔχων τὸ σχῆμα ἑνὸς ἔρ (F).

β') Παίγνιον

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Βόρειον Σέλας.

		ΟΞ		
	ΛΗ	ΒΡΙ	ΛΗ	
ΝΟΝ	ΠΟΥ	ΒΕΡ	ΣΤΟ	ΛΟΝ
	ΛΙ	ΦΟΡ	ΔΙ	
		ΔΗ		

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰ σχηματισθοῦν τέσσαρες ἀγγλικαὶ πόλεις.

γ') Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μενεξεδένιο Μπουκετάκι.

L*s gr*nd*s p*ns**s v**nn*nt d* c***r.

Νἀναγνωσθῇ τὸ φωνηεντόλιπον τοῦτο.

Δήλωσις: Αἱ λύσεις — ὁσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται ἀπαραιτήτως ὑπὸ ἑνὸς μόνον δεκαλέπτου καθαροῦ γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 12ου φύλλου

δ') FUTILE
UTILE
TIGE
ILE
LE
E

α'.) Εἰς τὸ κέντρον περίπου τῆς εἰκόνος σχηματίζεται τὸ πρόσωπον τοῦ πυργοδεσπότου, τὸ ὁποῖον φαίνεται, ἂν ἡ δεξιὰ πλευρὰ γίνῃ βάσις. — β'.) Ὄλυμπος, Βέρμιον, Καμβούνια, Βόϊαν. — γ'.) Τὸ μετάξι.

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

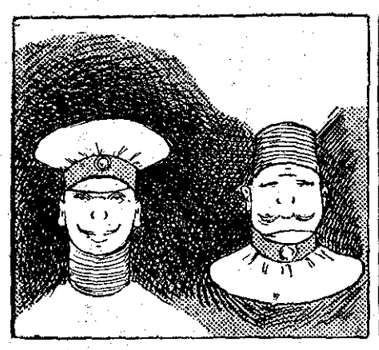

Νὰ ἕνας Ρῶσσος. Θέλετε νὰ γίνῃ Τοῦρκος; Ἀναποδογυρίσατέ τον.
Νὰ κ' ἕνας Τοῦρκος. Θέλετε νὰ γίνῃ Ρῶσσος;—Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο.

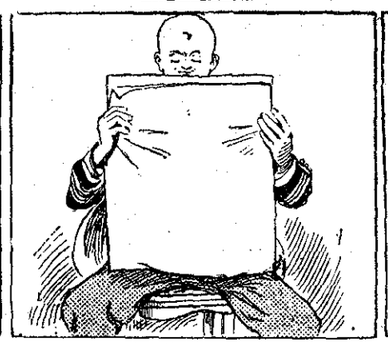

— Μπᾶ! πῶς ἐμεγάλωσε ἔτσι ὁ Μπεμπές, καὶ διαβάζει κηόλα κ' ἐφημερίδα;
Πῶς; ἔγεινε καὶ στρατιωτικός; Τί στολὴ εἶνε αὐτὴ ποῦ φορεῖ;...

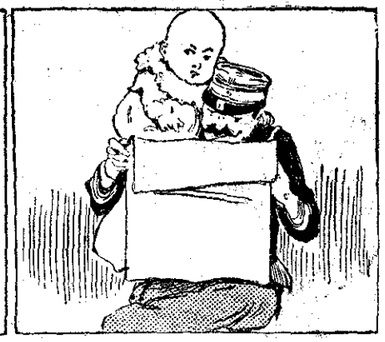

— Ὄχι, κυρέ! Δὲν βλέπετε τὴν ἐξήγησι τοῦ θαύματος; Εἶνε ἀνεβασμένος στὸν ὦμον τοῦ μπαμπᾶ του καὶ κυττάζει τὴς εἰκόνες τῆς ἐφημερίδος.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 151ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ Β'. ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1915

[Ἴδε Διάπλασιν 1915, σελ. 195.]

[Ἐκ τῶν δύο ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι συνοδεύουν κάθε ψευδώνυμον, ὁ πρῶτος δηλοῖ πόσαι Ἀσκήσεις τοῦ διαγωνιζομένου ἐνεκρίθησαν ὡς ὀρθαὶ ἢ ἁπλῶς δημοσιεύσιμοι· ὁ δὲ δεύτερος πόσαι ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἐκπάκτως ὡραῖαι. Τὸ ἄθροισμα τῶν δύο ἀριθμῶν ὁρίζει τὴν θέσιν τοῦ διαγωνιζομένου· μεταξὺ δὲ δύο ἐχόντων τὸ ἴδιον ἄθροισμα προηγεῖται ὁ ἔχων τὸν *δεύτερον* ἀριθμὸν μεγαλήτερον.—Ὁ τρίτος ἀριθμὸς μὲ τὸ Ε δηλοῖ τὸ ποσὸν τῶν εἰς ἕκαστον ἀπονεμομένων διὰ τὴν συλλογὴν του Εὐσήμων.]

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (Οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ οἱ μὴ σημειώσαντες εἰς τὸ τετράδιόν των ἡλικίαν.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Τροπαιοῦχος Ἑλλάς***, 12+10 [11Ε].—(***Ἐκτὸς διαγωνισμοῦ***: Τέλλος Ἄγρας, 15+15 [15Ε].—Τρικυμία, 14+10 [12Ε].— Μεγάλη Ἑλλάς, 13+10 [11Ε]. — Ἡρωϊκὴ Σάμος, 13+10 [11Ε]. — Κοραλία Καστρίτου, 14+9 [11Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐρυθραία Σιβύλλη, 14+8 [11Ε]. — Ἀριάδνη Μ. Σταυρίδου, 13+8 [10Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης, 14+7 [10Ε].—Χάρις, 14+6 [10Ε].—Ἐξόριστος Πρίγκιψ, 14+5 [9Ε]. —(**Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ**: Ἕνα Χιωτάκι, 13+6 [9Ε]).

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ἐλπιδοφόρος Κυανόλευκος, 14+5 [9Ε].—Κωνστ. Δ. Μαρούδας, 15+4 [9Ε]. — Ξενοκρατουμένη Κύπρος, 12+6 [9Ε].— Ροδοδάφνη, 13+5 [9Ε].—Λάτρης τῆς Ἀρχαιότητος, 14+4 [9Ε].— Δόξα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, 14+4 [9Ε]. — Ἐταστὴς τοῦ Ἰδεώδους, 10+7 [8Ε].—Ἔνδοξος Γαλλία 11+6 [8Ε].—Ἐνετικὸς Λέων 11+6 [8Ε].— Καρυᾶτις, 11+5 [8Ε].— Ὀνειροπόλος τῶν Καλαμῶν, 11+4 [7Ε].— Ἄδδα, 8+6 [7Ε]. — Σπ. Μαυρογιάννης, 12+3 [7Ε].—Ἐκδικητὴς τῆς Ρόδου, 8+5 [6Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (ἀπὸ 12—15 ἐτῶν).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Γενναιόψυχος Στρατηλάτης***, 15+11 [13Ε]. — (**Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ**: Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες, 15+12 [13Ε].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου, 14+10 [12Ε].— Ἥρως τοῦ 1913, 13+10 [11Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πρόμαχος τῆς Ἑπταλόφου, 15+8 [11Ε].—Οὔριος Ἄνεμος, 14+8 [11Ε]. — Ναυτοπούλα, 14+7 [10Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Μικρὰ Δούκισσα, 14+7 [11Ε].—Φούλα, 12+9 [10Ε]. — Ἔνδοξος Κυανόλευκος, 14+6 [10Ε].— Νεαρὸς Εὐπατρίδης, 14+6 [10Ε]. — Βουλγαροφάγος Εὔζωνος, 14+6 [10Ε].—Λάβαρον τοῦ 21, 14+6 [10Ε]. — Ἀγγελικὴ Π. Ἰακωβάτου, 14+6 [10Ε]. — Ὁ Ἐλευθερωτής, 14+6 [10Ε].—Μία Τρελλούλα, 14+6 [10Ε].—Εὔζωνάκι, 15+5 [10Ε]. — Ὡραία Γαλάτεια, 13+6 [9Ε].—Λεμεσιανή, 13+6 [9Ε]. —Ἥρως τῶν Βαλκανίων, 13+6 [9Ε].—Καταδρομικὸν Ἕλλη, 15+4 [9Ε].—Πεταχτὴ Νεραϊδούλα, 15+4 [9Ε]. —Ἐλευθέρα Χίος, 15+4 [9Ε]. — Στεναγμὸς τοῦ Ἀνέμου, 13+5 [9Ε].—Διαβολάκι τῶν Ἀθηνῶν, 13+5 [9Ε].— Εὐστράτιος Μανωλόπουλος, 13+5 [9Ε].— Ἄγρυπνος Φύλαξ, 14+4 [9Ε].—Ναυτάκι τῆς Λήμνου, 11+6 [8Ε].—Μποσσουέ, 11+6 [8Ε].— Νέος Ἕλλην, 12+5 [8Ε].—Βασίλειος Γ. Πουλόπουλος, 12+4 [8Ε].—Κυπριακὸν Πνεῦμα, 12+4 [8Ε].—Παντοκράτωρ, 11+4 [7Ε].— Αἱματωμένο Ξίφος, 11+4 [7Ε]. — Φωνὴ τῆς Πατρίδος, 10+5 [7Ε].—Πανοῦργος Ὀδυσσεύς, 10+4 [7Ε].—Ὑπόδουλος Ἑλλάς, 10+4 [7Ε].—Ἔνδοξον Σοῦλι, 10+4 [7Ε]. —Καραμπογιᾶς, 10+3 [6Ε]. — Δαφνοστεφὴς Βασιλεύς, 10+2 [6Ε].—Μαραμένο Γιοῦλι, 10—2 [6Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Σ. Ι. Μακρυμίχαλος, 8+3 [5Ε]. - Αἱματοβαμμένο Δαφνόκλαδο, 8+3 [5Ε].—Ἀντιγόνη Γ. Ραζέλου, 9+2 [5Ε].— Λούλα Καχρίλα, 9+2 [5Ε].—Μαγιατοπούλα, 8+2 [5Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (ἀπὸ 11 ἐτῶν καὶ κάτω).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ρεῦμα τοῦ Ἑλλησπόντου***, 15+8 [11Ε]. — (**Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ**: Στρατηλάτης τῶν Ἑλλήνων, 14+10 [12Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δοξασμένο Λάβαρον, 15+5 [10Ε].—Ἔξοδος τοῦ Μεσολογγίου, 12+7 [9Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μεσσηνιακὴ Ἀκτή, 14+5 [9Ε].—Μέλλων Ναύαρχος, 11+6 [8Ε].—Καλλιτέχνης Φειδίας, 14+3 [8Ε]. (**Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ**: Ὡρίων, 11+6 [8Ε]).

ΕΠΑΙΝΟΣ: Αὐτόνομος Ἤπειρος, 11+5 [8Ε].—Μικρὸς Πρόσκοπος, 12+4 [8Ε].—Ρωβύρος, 10+5 [7Ε].—Σκλαβωμένον Βυζάντιον, 11+3 [7Ε].—Κόρη τοῦ Ἰονίου, 10+3 [6Ε].—Λημνιοπούλα, 10+2 [6Ε].

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Εἶνε πράγματα, παιδί μου, στὸν κόσμο, ποῦ μπροστά 'ς αὐτὰ πρέπει νὰ κλείνῃ κανεὶς τὰ μάτια του.

— Τὸ ξέρω, μπαμπᾶ. Κ' ἕν ἀπ' αὐτὰ εἶνε καὶ ἡ σαπουνάδα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ξενεσμένου Λόρδου

* * *

Ὁ Δεκανεύς:—Γιατί, ὅταν σημαδεύῃς, κλείνεις τὸ ἕνα σου μάτι;

Ὁ Κουφιοκεφαλάκης ποῦ πῆγε φέτος στρατιώτης:—Γιατί ἂν ἔκλεινα καὶ τὰ δυό, δὲν θἄβλεπα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βορείου Σέλας

* * *

— Μαμμά, θέλω νὰ γράψω ἕνα γράμμα τοῦ φίλου μου τοῦ Γιαννάκη.

— Μά, Τοτό μου, ξέρεις νὰ γράφῃς ἐσύ;

— Καὶ μήπως ἐκεῖνος ξέρει νὰ διαβάζῃ;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐλπίδος τῆς Ἑλλάδος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 1 Μαρτίου 1916

29 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ, Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου. Ὁ Ἅγιος αὐτὸς ἑορτάζει κάθε τέσσαρα χρόνια. Δηλαδὴ ὅποτε τὸ ἔτος εἶνε δίσεκτον καὶ ὁ Φεβρουάριος ἔχει 29 ἡμέρας. Καὶ ξεύρετε διατί; Λέγουν ὅτι κάποτε εἰς τὸν Παράδεισον, οἱ Ἅγιοι *παρεπονέθησαν ἐναντίον μερικῶν* συναδέλφων των, ποῦ ἑορτάζουν πολλὲς φορὲς τὸν χρόνον, ἐνῷ ἄλλοι μίαν ἢ καὶ καμμίαν κ' ἐξήτησαν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ κάμῃ δικαιοσύνην. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐθύμωσε διὰ τὴν αὐθάδειαν καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἅγιος Κασσιανὸς συνέταξε τὴν ἀναφοράν, τὸν ἐθεώρησεν ὑπαίτιον τοῦ κινήματος καὶ τὸν κατεδίκασε νὰ ἑορτάζῃ κάθε τέσσαρα χρόνια. Ὁ μῦθος δηλοῖ κτλ.

Ἡ *Τρελλὴ Κορφιατοπούλα* μοῦ γράφει: «Σὲ παρακαλῶ νὰ καθησυχάσῃς τὰς ἀδίκως κατ' ἐμοῦ ἐξεγερθείσας συμπατριωτίδάς μου, διότι δὲν ὡμίλησα περὶ ἐνθουσιασμοῦ τῆς νήσου διὰ τήν, ὡς λέγουσι, *κατοχήν*, οὔτε ἐγὼ θὰ εὐχαριστούμην ἐὰν συνέβαινε τέτοιο πρᾶγμα, ὡς γένημα καὶ θρέμμα τῆς Κερκύρας, Πιστεύω, ὅτι δὲν ὑστερῶ αὐτῶν κατὰ τὴν φιλοπατρίαν. Τὴν δὲ δικαίαν λύπην τῆς *Ἡρωΐδος τῆς Λιέγης* διὰ τὴν ἑστω καὶ προσωρινὴν κατοχὴν τῆς ὡραίας νήσου μας ὑπὸ τῶν Γάλλων, ἀναγνωρίζω καὶ ἐπικαλοῦμαι ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.»—Δὲν ἀμφιβάλλω διὰ τὴν φιλοπατρίαν τῆς *Τρελλῆς Κορφιατοπούλας*. Εἶνε πρώτα-πρώτα Ἑλληνίς. Ἀγαπᾷ ὅμως καὶ τοὺς Γάλλους. Ὑποθέτω δὲ ὅτι θὰ ἐσκέφθη ἔτσι: Προκειμένου νὰ καταλάβῃ τὴν νῆσόν μας,—προσωριν̀ὼς πάντοτε,—ἕνα ξένον ἔθνος, καλλίτερα οἱ Γάλλοι ποῦ εἶνε κ' εὐγενεῖς.

Κ' ἐγὼ χαίρω πολύ, *Νύμφη τοῦ Αἰγαίου*, ποῦ διαβάζω σήμερα τὸ πρῶτόν σου γραμματάκι καὶ ἐλπίζω νὰ μοῦ γράφῃς συχνά. Ναί, αὐτὸ ἐννοοῦσε τὸ διηγηματάκι τῆς *Ἰδιότροπης* «Στυπόχαρτο - προδότης», ὅτι πρέπει νὰ προσέχωμεν καὶ νὰ φυλαγώμεθα καὶ ἀπὸ ἔμψυχα καὶ ἀπὸ ἄψυχα. Καὶ ἤθελε ἀκόμη νὰ πῇ, ὅτι κάποτε, ἀφρόνως, ἐμπιστευόμεθα τὸ μυστικό μας εἰς ἀνθρώπους ἀναξίους νὰ τὸ κρατήσουν.

Βόρειον Σέλας, ἡσύχασε· ἔλαβα τὴν δευτέραν σου ἀπάντησιν κ' ἐπέταξα τὴν πρώτην. Ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ τὴν ἔγραφες μὲ...48 βαθμοὺς πυρετόν! Τριανταοκτὼ θὰ ἤθελες νὰ πῇς. Ὅσον γιὰ τὰ γατάκια σου, δὲν δημοσιεύω τίποτε, διότι θἀρχίσουν πάλι τὰ ὀνόματα, καὶ ποῦ τόπος νὰ σοῦ τὰ διαβιβάζω! ὥστε βάπτισέ τα μόνη σου.

Σκλαβωμένη Πόλι, σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα. Τὸ ἀντίτιμον τῶν φύλλων ποῦ διαθέτεις, θὰ μοῦ τὸ στέλλεις κατὰ μῆνα. Κ' ἐλπίζω ὅτι μὲ τὸν καιρὸν οἱ ἀγοραστά σου θαξιήσουν.

Δυστυχῶς ὄχι, *Στενημαχωτάκι*, κανὲν ἀπ' αὐτὰ τὰ τρία δὲν μοῦ ἤρεσε. Τὸ ξεύρω, ὅτι ἄμα διαπρέπῃ κανεὶς εἰς τὴν Σελίδα Συνεργασίας, καὶ προτάσεις Μ. Μυστικῶν τοῦ κάμνουν κατὰ προτίμησιν, καὶ εὐκολώτερα δέχονται τὰς ἰδικάς του. Ἀλλὰ τί νὰ σοῦ κάμω; Ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὰ κορμάτια ποῦ μοῦ στέλλεις δὲν εἶνε ἄξια δημοσιεύσεως, Σελὶς φέτος δημοσιεύεται ἀραιά. Ὥστε ὑπομονή· γυμνάζου καὶ περίμενε.

Τὸ *Παπάκι* μοῦ γράφει τὰ ἑξῆς ἀληθέστατα: «Ἐμεῖς στὸ σπίτι μας λαμβάνομε τὸ φυλλάδιό σου ἀπὸ τότε ποῦ ἤρχισες νὰ ἐκδίδεσαι, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ 1879. Τοὺς ἔχω διαβάσῃ ὅλους αὐτοὺς τοὺς τόμους κ' ἐγὼ δὲν ξέρω πόσες φορές· ὅσες καὶ νὰ σοῦ πῶ, λίγες θὰ εἶνε. Τότε μάλιστα καὶ τοὺς ἤμουν ἄρρωστη, καὶ δέκα, καὶ εἴκοσι φορὲς ἐδιάβαζα τὸν κάθε σου τόμο.» Ἀποστήθισις λοιπόν!

Χαίρω πολύ, *Καρυᾶτις*, διὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Συλλόγου καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θἀναδειχθῇ ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους. Ὅσον διὰ τὰ παράπονά σου...μὰ δὲν τὰ εἴπαμε τόσες φορές; Ἀπαντῶ ὅσον ἔχω τόκον. Ἅμα γεμίσῃ αὐτὸς ὁ τόπος, γίλια γράμματα νὰ λάβω, δὲν ἀπαντῶ σὲ κανένα, Οὔτε κάνω προτιμήσεις κ' ἐξαιρέσεις. Μὲ τὴν σειρὰν ποῦ λαμβάνω καὶ ἀνοίγω τὰ γράμματα, ἀπαντῶ (ὅταν, ἐννοεῖται, εἶνε ἄξια ἀπαντήσεως.) Μὴ λοιπὸν παραπονεῖσαι. Ἡ διάθεσις πάντα ὑπάρχει. Τόπος δὲν ὑπάρχει πάντα καὶ κάποτε δὲν ἔχεις τύχη.

Ἐρυθραία Σιβύλλη, εἰς προηγουμένους τόμους μου ὑπάρχουν πολλαὶ κωμῳδίαι καὶ δραμάτια διὰ παιδιά, ὅπως τὸ «Φόρεμα τῆς Κυρίας», Τὰ «Λάθη τῆς Σταμάτας», τὸ Μίσσες Κλούμ» κτλ. Μὴν ἀργῆς τόσον νὰ μοῦ γράφῃς.

Μαραμένο Γιοῦλι, ἡ ἐπιστολή σου μὲ συνεκίνησε πολύ. Ἀλλὰ ἴσα-ἴσα τώρα ποῦ ἔμαθα πῶς ἐκπληρώνεις τὸ καθῆκόν σου πρὸς τὴν μίαν σου μητέρα, ἐπιθυμῶ περισσότερον νὰ γράφῃς καὶ πρὸς τὴν ἄλλην. Εἶνε καύχημα τοῦ κύκλου μας παιδιὰ ποῦ κοπιάζουν ἔτσι, διὰ νὰ βοηθοῦν τὸ σπίτι των καὶ νἀνακουφίζουν μίαν χήραν μητέρα...

Καὶ ὁ *Ἥρως Βελισσαρίου* μοῦ γράφει, ὅτι δὲν κυνηγᾷ πλέον τοὺς ἀγοραστές του, ἀλλ' οἱ ἀγοραστά του κυνηγοῦν αὐτόν, διότι ὅλοι εἶνε ἐνθουσιασμένοι μὲ τὰ φυλλάδιά μου. Χαίρω πάρα πολύ, μὲ τὴν ἰδέαν προπάντων ὅτι ἁπλοποιεῖται ἔτσι τὸ ἔργον τῶν πρακτόρων.

Ἡ *Λορελάϊ* μοῦ γράφει: «Διαμαρτύρομαι ἐναντίων ὅλων αὐτῶν ποῦ ἐπρότειναν τὸ ψευδώνυμόν μου γιὰ τὸ γατάκι τοῦ *Νικηφόρου Εὐζώνου*: Πέστε τους, σᾶς παρακαλῶ, ὅτι ἐμένα μοῦ φαίνεται ὁλωσδιόλου ἀταίριαστο,—μὰ δὲν εἶνε γατίστικο ὄνομα τὸ Λορελάϊ!—καὶ τοῦ προτείνω τὸ ὄνομα Λευκή, ἐάν, ἐννοεῖται, τὸ γατάκι του εἶνε αὐτοῦ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ γένους.» Πολὺ καλά, Νὰ ἰδοῦμε τώρα τί θὰ κάμῃ ὁ *Νικηφόρος Εὔζωνος*.

Εἰς τἀποτελέσματα τῶν Εὐσήμων τοῦ 1915 κατὰ λάθος ἐσημειώθη τὸ ψευδώνυμον *Ἕλλην Στρατιώτης*, ἐνῷ ὁ ἀποστείλας τὴν ἀναφερομένην Στατιστικὴν εἶνε ὁ ἀδελφός του *Σ. Ι. Μακρυμίχαλος*, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν καὶ τὰ 20 Εὔσημα.

Ἡ *Λευτεριὰ στοὺς Σκλάβους* μάγαπᾷ τόσον πολύ, ὥστε εἰς τὸ Σχολεῖο τὴν ἔβγαλαν «Διάπλασι». Κι' αὐτὴ ὑπερηφάνως τοὺς ἀπαντᾷ: «Μάλιστα!» Πολὺ χαρακτηριστικόν.

Ὄχι δά, τὴν 25 Ἰανουαρίου, *Γιὰ τὴν Ἐλευθεριά*, ἤλυγε ἡ προθεσμία τῆς ἀποστολῆς· ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι ὡς νὰ διαβάσω τόσας μετεφράσεις καὶ νὰ ὀγλίω τἀποτελέσματα, ἔπρεπε νὰ περάσῃ καιρός. Ἀλλὰ μὴν ἀνησυχῇς· θὰ δημοσιευθοῦν ἐντὸς ὀλίγου.

Θὰ σοῦ κάμω παράπονον, μοῦ γράφει ὁ *Δοξασμένος Ρῆνος*, διὰ μερικοὺς συνδρομητάς, οἱ ὁποῖοι στέλλουν τετράδια Μ. Μυστικῶν μουντζουρωμένα, κακογραμμένα καὶ λερωμένα. Ἀπὸ τὰ 45 ποῦ ἔχω λάβῃ ὡς τώρα, μόνον τὰ 29 ἦσαν καθαρὰ καὶ τὰ ἐδιάλεξα διὰ τὸ Λεύκωμα ποῦ θὰ δέσω εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Καὶ εἶνε ὡραῖα, γιατὶ πολλὰ ἀπὸ τἄλλα, εἴχαν ὡραίας ἀπαντήσεις, πρωτοτύπους.» Πολὺ καλόν αὐτό. Πάντα πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς καθαρὸς στὰ γραψίματά του, ἀλλὰ προπάντων ὅταν γράφῃ εἰς Λευκώματα ἢ εἰς Μ. Μυστικά. Διότι αὐτὰ τὰ scripta manent, ὅπως λέγει καὶ ἡ Λατινικὴ Χρηστομάθεια.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Ρεμβώδης Σελήνη, Ζήτω ἡ Διάπλασις, Γενναῖο Ἠπειρωτάκι, Αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου, Φιλομήτωρ, Τρελλὴ Ναυτοπούλα, Βοσκοπούλα τῶν Ἄλπεων, Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου* καὶ *Πράξιλλα*.— Ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους διὰ τὰ καλὰ των λόγια καὶ τὰ ξεσπαθώματα.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἔλαβα τὰ ἑξῆς: «Ἐμπρὸς - πίσω».—«Εἰς ἀναζήτησιν ψευδωνύμου».—«Ὁ *δόκτωρ* Ἀβερνεθύ».— «Οἱ Μενεξέδες».—«Ἀνάμνησις».—«Τὸ ναυάγιον».— «Ὄνειρον».—«Μεγαλοψυχία».— «Θὰ τὸ πῇς».— «Ἀρχαῖοι κόσμοι».— «Θρύψαλα».— «Τὰ δύο γράμματα».—«Τὸ προσφυγόπουλο».—«Αἱ δύο ἀμυγδαλαί».—«Ἀνέκδοτον τοῦ Ἀραγώ».—«Τί! παθαίνουν οἱ ἀμαθεῖς;.— «Πανοῦργος Γάτδαρος».—«Μία περιπέτεια».—«Ἡ Πρόσφυξ».— «Ἡ πεταλούδα» κτλ.—«Θλιβερὰ Φαντασία».— «Ἡ διανομὴ τῆς κληρονομίας». — Παιδικὰ Πνεύματα καὶ διάφορα διὰ τοὺς Ἑδδ. Διαγωνισμούς.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀναγνεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος δρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀναγνεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1916. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἀγόριο, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: *Ξενιτευμένος Ἠπειρώτης*, ἀ. (ΑΒ). *Ἀκαταμάχητος Στρατηλάτης*, ἀ. (ΒΑ). *Μαῦρος Ἱππεύς*, ἀ (ΕΜ). *Ζλάπ*. ἀ. (ΣΔ). *Ἀλβανοφάγος Ἠπειρώτης*, ἀ. (ΔΠ). *Κωδωνίσκος*, κ. (ΜΚ). *Φιλελεύθερος Κρής*, ἀ. (ΑΚ). *Ὀπούντιος Λοκρός*, ἀ. (ΛΑ).

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: *Ἑλληνικὸν Μεγαλεῖον*, ἀ. *Βαλκανικὴ Συμμαχία*, κ. *Τελέσιλλα*, κ. *Γενναιόψυχος Ἕλληνίς*, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ *Ρεμβώδης Σελήνη* (0) μὲ *Τέλλον Ἄγραν*, *Ὡραιοπαθῆ*,—ἡ *Ἐσμεραλδα* (0) μὲ *Δοξασμένον Ρῆνον*, *Φούλαν*, *Ἥρωα τῶν Βαλκανίων*,—τὸ *Χρυσὸ Συννεφάκι* (0) μὲ *Ἥρωα τοῦ 1913*, *Φούλαν*, *Ἔνδοξον Γαλλίαν*, *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*. — ἡ *Παρθένος τῶν Δασῶν* (0) μὲ *Κόμητα τοῦ Λουξεμβούργου*, *Νεράϊδαν τῶν Ἀνθέων*, *Ἐρυθρᾶν Καμέλιαν*, *Ἀκτήν*,—ἡ *Ἄπτερος Νίκη* (0) μὲ *Αὐτοκράτειραν τοῦ Βυζαντίου*, *Θηλυκὸν Ἔφεδρον*, *Ἡρακλειωτάκι*,—ὁ *Γέρος τοῦ Μορῆ*, (0) μὲ τοὺς *ἥρωας* καὶ τὰς *ἡρωΐδας*,—ἡ *Μαρκησία τῆς Χάριτος* (0) μὲ τοὺς *Διαβόλους* καὶ μὲ ὅλους,—ἡ *Μυστηριώδης Ἀμαζὼν* (0) μὲ *Κῦμα τοῦ Βοσπόρου*, *Τελευταῖον Παλαιολόγον*, *Στρατηλάτην τῶν Ἑλλήνων*, *Νησιωτοπούλαν*, *Μυστηριώδη*, *Ροδοδάφνην*, *Νικηφόρον Εὔζωνον*, *Ἀνοεκτόκαρδον*, *Χάωνα*, *Φάωνα*, *Λορελάϊ*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Μ. Στεφαν.* [στεῖλε το εἰς γραμματόσημα·] *Στρατηγὸν Βοναπάρτην* (εἰς χωριστὸν φύλλον λυσοχάρτου γράψε καὶ στεῖλε συμπληρωματικὴν λύσιν·) *Σκλαβωμένην Πόλιν* (ἔλαβε, εὐχαριστῶ·) *Βόρειον Σέλας* (ὄχι· ἄλλη εἶνε ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Παιδων», ποῦ ἐξεδίδετο πρὸ πολλοῦ, πρὶν ἀπὸ τὴν «Διάπλασιν».) *Δόξαν τῶν Ψαρῶν* (ἔστειλα·) *Ἀμαζυνθίαν Ἄρτεμιν* (ἀφοῦ τὰς ἀγαπᾷς ὅλας ἐξίσου, λέγε ὡς πατρίδα σου ἐκείνην ὅπου ἔζησες τὰ καλλίτερά σου χρόνια·) *Μαγιατοπούλαν* (ἔστειλα·) *Ἄνναν Χ. Κουλ.* (εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις·) *Ἐκποροθητὴν τοῦ Μπιζανίου* (αὐτὸ εἶνε ἀληθεια· ὁ ἀμαθὴς λαὸς δὲν ἔχει μεγάλην ὑπόληψιν εἰς τὰ βιβλία ποῦ εἶνε γραμμένα στὴ γλῶσσά του· νομίζει, ὅτι τότε εἶνε ἀπουσδαῖα, ὅταν δὲν τὰ ἐννοεῖ· ἀλλὰ τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν τοῦ λαοῦ δὲν πρέπει νὰ τὴν ἔχουν καὶ οἱ ἀνεπτυγμένοι· ἄλλως τε καὶ ὁ λαός, τὰ τελευταῖα χρόνια, ἄλλαξε πολύ·) *Χιόνα τοῦ Μπιζανίου* (ἔστειλα καὶ σ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα· ὡραιότατο τὸ γραμματάκι σου· τὸ διάβασα μὲ τὴ μεγαλητέρα εὐχαρίστησι·) *Νύμφη τοῦ Αἰγαίου* (καὶ τὸ δικό σου γραμματάκι χριτιωμένο· γράφε μου·) *Ἀνοικτόκαρδον* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Κεκρυμμένον Θησαυρὸν* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Κλεφτόπουλο τοῦ 21* (ἔστειλα, εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Γεώργιον Α'* (καὶ σένα σ' εὐχαριστῶ πολύ· ὅταν ἔχω τέτοια παιδιά, κανένας φόβος· ναύξησω τὴν συνδρομήν!) *Αἱματοβαμμένο Δαφνόκλαδο* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Νεαρὸν Φιλόσοφον* (τὰ λέγει ὅλα ὁ Ὀδηγός. Τὸ διήγημά σου δὲν εἶνε ἄξιον δημοσιεύσεως·) *Ἐλπιδοφόρον Κυανόλευκον* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Ἡρωϊκὴν Σάμον* (ἔπταιεν ἡ φωτογραφία· ὅταν ἔχῃ πολλὴν σκιάν, δὲν βγαίνει καλά·) *Κοσμοκράτορα* (περιμένω·) *Φιλελεύθερην Κερκυραίαν* (κ' ἐγὼ ἤθελα, ἀλλὰ οὔτε σήμερα δὲν εἶχες τύχην· τὸ γράμμα σου ἦλθε στὰ χέρια μου ἀφοῦ ἐξηντλήθη πλέον ὁ χῶρος·) *Ἀετιδέα* (ἔστειλα·) *Τρελλὴν Ξανθούλαν* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Ξενιτευμένον Ἠπειρώτην* (δυστυχῶς, δὲν εἶχα τόπον·) *Λαρισσαῖκὸν Ἀγκαθάκι* (τὸ ἔλαβα· ὁ Ὀδηγός σὲ πληροφορεῖ·) *Ἐσμεραλδαν* (σ' ἐγέλασαν· γράφε μου ὅσον συχνότερα μπορεῖς·) *Νησιωτοπούλαν* (ἡ *Χάρις* δὲν σοῦ λέγει τόνομά της· ἤτο, λέγει, συμμαθήτρια καὶ πολὺ φίλη τῆς Μ. Φ. ἂν τὴ βρῆτε λοιπόν!) *Ταναγραίαν* (ἔστειλα·) *Κῦμα τοῦ Θερμαϊκοῦ* (ἔστειλα·) *Νεαρὸν Φιλόσοφον*, *Ἀντρειωμένον Κουναμπιέρ*, *Ἐνετικὸν Λέοντα*, *Ἕνα Χιωτάκι*, *Μέλλοντα Φιλόσοφον*, *Ἡλιοβασίλεμμα*, *Σκλῆκ*, *κτλ. κτλ.*

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 29ην *Φεβρουαρίου* θἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 154ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 24 Ἀπριλίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

159. Λεξίγριφος

Δύο ρήματα ἑνώνω,
Φίλε λῦτα, στὴ γραμμὴ
Καὶ Σπαρτιάτην φανερώνω
Βοιτλέα στὴ στιγμή.

Ἐστάλη ὑπὸ Σπυρ. Γ. Λέγγερη

160. Στοιχειόγριφος

Μιᾶς νήσου εἶμαι πόλις
Ποῦ ἐλευθερώθη μόλις·
Ἕνα γράμμα ἂν μοῦ κολλήσῃς
Μέταλλον θὰ σχηματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βοσκοπούλας τῶν Ἄλπεων

161. Μεταγραμματισμὸς

Ὅπως ἔχω ἂν μάφίσῃς
Νῆσος εἶμαι Ἑλληνική·
Νὶ ἂν βάλῃς, Ταῦ ἂν σβύσῃς
Πόλις εἶμαι Ἰωνική.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐρυθραίας Σιβύλλης

162. Ψαροκόκκαλον

* * * * * * *
* * * * * * * *
* * * * * * * * *
* * * * * * * * *
* * * * * * * *
* * * * * * *
* * * * * *
* * * * *
* * * *
* * *
*

Νἀντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως, ὥστε νἀναγιγνώσκωνται κατὰ σειράν: μέταλλον κοινόν, ζῶον ἄγριον, βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, δένδρον, κοινὴ τροφή, κράτος τῆς Ἀφρικῆς, Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης, ποταμὸς τῆς Εὐρώπης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐνδόξου Γαλλίας

163. Κρυπτογραφικόν

123415678	=	Ἥρως Θηβαῖος.
2148	=	Ποίημα.
35148	=	Οὐσία τοῦ σώματος.
4567	=	Ρῆμα.
51148	=	Ζῶον.
67567348	=	Ἀεροπόρος.
7578	=	Ἥρως ὁμηρικός.
82378	=	Φυσικὸν φαινόμενον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Προσκόπου

164—168. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεις:

ὕφος, τώρα, παλμός, γῦρος, βάλλω.

Ἐστάλη ὑπὸ Κοραλίας Καστρίτου

169. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτελοῦν ποταμὸν τῆς Γαλλίας:

1, Θεά. 2, Ζῶον χρήσιμον. 3, Ἀστερισμός. 4, Ἀριθμός. 5, Θηβαῖα βασιλόπαις. 6, Φυτὸν παρόχθιον. 7, Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας.

Ἐστάλη ἀπὸ τὴν Εὐχὴν τῆς Μάννας.

170. Ἐλλιποσύμφωνον

η - ωα - ου - ει - ο,ο - ηαε

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νέου Ἕλληνος

171. Γρῖφος

κελ
κελ κελ ε
Τομ ε ε
FC Ρᾶ χαλ
Ὄν τόδ' ἐπὶ
κελ κελ ε ε
κελ ε
Ὄν

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φωνῆς τῆς Πατρίδος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσ. τῶν φύλλ. 47 καὶ 48

584. Δυωδία (δύο, διά.)—585. Μερόπη (μὲ ρῶ πέ.)—586. Δεῖγμα - δῆγμα.—587. Ρῆσος.

588. ΧΕΙΜΩΝ
ΕΥΡΥΣ
ΙΡΙΣ
ΜΥΣ
ΩΣ
Ν

589. *Φεῦγε τοὺς κόλακας.* (Λαμβάνομεν ἓν γράμμα κάτωθεν καὶ ἓν ἄνωθεν ἐναλλάξ, μέχρις ἐξαντλήσεως τῶν δύο ὁριζοντίων· κατόπιν προχωροῦμεν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον εἰς τὴν κάθετον,) —590. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ (Ἕλλη, μέλι, ἱστός, στολή, τόμος, ὅμαιος, Κλεῖτος, λοιμός, ἥλιος).—591. ΚΑΣΤΑΝΟΝ (Κῶν, Γαλλία, ΡωΣία, ΜάρΤιος, ΠάτρΑι, ΛονδΤΝον, Ἀπρίλιος, ΛισσαβώΝ.)—592. Ζηλίαν αἴρου μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρόν.—593. *Ἐπιμελοῦ, μοπίζε, ἐνδόσω εἶναι νέος·* (ἐπί με λοῦ - κώπη - αζ ἐν ὡς ο - εἰς ἓν ἕως.)

594. Σέσωστρις (σέ, σός, τρίς.)—595. Ψαρί - ἀρά.—596. Σέρβια, Σερβία.

597 Π
ΔΑΝ
ΦΑΤΝΗ
ΟΑΥΜΠΟΣ
ΒΙΣΤΟΥΛΑΣ
ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ

598. *Ἔργον οὐδὲν ὄνειδος, ἀργία δὲ τύνειδος.* (Ἡ ἀνάγνωσις ἐκ δεξιῶν κατὰ στήλας, ἐκ τῶν κάτω καὶ τῶν ἄνω ἐναλλάξ.) —599. ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΛ (Ἑρμῆς, ῥῆμα, Ὄλορος, ὕαλος, σαῦρα, Ἄρης, λίρα, ἡμέρα, Μαρία.) —600. ΦΕΙΔΙΑΣ (Φῶς, Ἐμπρός, Ἴδιος, Δοῦλος, Ἰσχνός, Ἄρχομαι, Σδύνω.) – (Κατὰ λάθος, εὐκόλως ἐννοούμενον, ἐτέθη εἰς τὴν πρώτασιν τὸ Σβύνω ἀντὶ τοῦ Ἀνάπτω.)—601. Τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κάκιον.—602. *Ἡ Διάπλασις μὲ συναρπάζει* (Η διά πλ ἄς - εἰς μὲ σὺν - ἅρπα ζῇ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[15'—101]

Κάνετε λάθος, ***Στενημαχιωτάκι.*** Δὲν ἤμην ἐγώ, διότι ποτὲ δὲν ἐπῆγα ἐκεῖ.

Ἠλιοβασίλεμα

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 8 (οἱ ἑξῆς: ***5, 7, 15, 18, 19, 20, 21, 23***) πρὸς δρ. 1 ἕκαστος καὶ ταχυδρομικῶς δρ. 1,10 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ δρ. 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τόμοι 10 (οἱ ἑξῆς: ***1, 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24***) πρὸς δρ. 2,50 ἕκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 8ος, 10ος, 13ος, 17ος ἐξηντλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1915.)

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895 1896, 1897, 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος δρ. 3—Χρυσόδ. δρ. 6. Διὰ τὰς ἐπαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσ. 6,50, Διὰ τὸ ἐξωτερ. » 4,— » 7.—

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχ. τελῶν: Ἄδετος δρ. ***7***—Χρυσόδετος δρ. ***10.***

Τόμοι 10: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1915, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἄδετος δρ. ***8***—Χρυσόδετος δρ. ***10.***

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου ἐλήφθησαν ἀπὸ 24 Φεβρ.—1 Μαρτίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Γ. Ε. Σιμᾶτος, Σ. Ι. Ἀγγελόπουλος, Γ. Π. Κατράμης, Α. Κ. Βούλγαρης, Ἐμ. Χατζηλίας, Φανὴ Γιαννακοῦ, Δ. Π. Μακρῆς, Ἄλεξ. Νταρὸς Φιλόσοφος, Α. Ε. Γλυκῆς, Ἀνδρ. Ἰγγλέσης, Δ. Κωνσταντάς, Ἀγγελικὴ Δ. Μάρκου, Κ. Δ. Μάρκος, Κ. Ν. Βλάχος, Ε. Ν. Βλάχος, Βασιλικὴ Ν. Βλάχου, Ι. Ν. Σελᾶς, Φ. Ν. Σελᾶς, Γ. Δ. Μανωλᾶτος, Γ. Ν. Πεζόπουλος, Κοῦλα Α. Κονταρίνη, Ἐλενίτσα Δ. Κονταρίνη, Ι. Θ. Μπάρκα, Χ. Ν. Φραγκίστας, Π. Π. Καρανίκας, Α. Ν. Πετσάλης, Ι. Σ. Χαραμῆς.

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Ι. Γ. Μουσταπόπουλος, Ἀναστασία Ξ. Ἀνώρου, Νιόβη Ἀνώρου.

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Χρυσὴ Σισίνη.

ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Ἀθ. Δ. Παπαδημητρίου, Γ. Ε. Λάχανᾶς, Λ. Η. Λαχανᾶς, Παναγούλα Ι. Καρούζου, Ἀθ. Ι. Καρούζος.

ΑΡΓΟΥΣ: Β. Δ. Παπαβασιλείου.

ΒΟΛΟΥ: *Χρισταφ.* Χρυσοχοΐ, Σπ. Ἐμ. Κάτσικας, Χαρίκλεια Κάτσικα.

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ: Μ. Μ. Κουτσοῦκος, Κ. Ι. Μαστροκώστας. Εὐσ. Β. Λάϊος.

ΓΥΘΕΙΟΥ: Θ. Β. Θωμάκος.

ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Δ. Γ. Σταματόπουλος.

ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ: Θ. Δ. Μπάρδης.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Ἀλ. Γ. Μπαγδατόπουλος.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Λάβαρον τοῦ 21, Π. Α. Γεωργίου.

ΙΘΑΚΗΣ: Θεοχ. Τ. Μορφέσης.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Σολ. Θ. Δοβᾶς, Σαμπεθαὶ Μ. Κοφφίνο, Γ. Σ. Ζώης, Κ. Ι. Σακελλίων.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Σπ. Ι. Γεωργιάδης.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Πλανῆτις, Εὔα, Νηνεμία. Λουκία Δ. Κακολίρη, Δ. Γ. Δεσύλλας, Λιζέτα Γ. Δεσύλλα, Ἐλισάβετ Σ. Μαρτζούκου, Ἰφιγένεια Ε. Κάλλου, Πηνελόπη Σ. Κάππου, Ἀγλαΐα Ν. Μπρίφα, Πηνελόπη Α. Τσουκᾶ, Μαρίκα Δ. Λοΐσιου, Γαλάτεια Α. Κυτούτση, Δημητρούλα Σουρέφ, Εὐτυχία Κομιανοῦ, Μαρία Χ. Μοντενίγου, Στυλιανὴ Ἀλεξάκη, Σ. Α. Κεφαλᾶς.

ΚΟΝΙΤΣΗΣ: Θ. Κατσικόπουλος.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Σοῦτσος.

ΛΑΓΚΑΔΙΩΝ: Ι. Π. Κατσόγιαννης, Κ. Θ. Κατσιούφης.

ΛΙΓΟΥΔΙΣΤΗΣ: Ζήτω ἡ Διάπλασις, Γ. Π. Σέργιος.

ΜΕΛΙΓΑΛΑ: Ν. Α. Παπαδόπουλος, Π. Η. Δημητρακόπουλος, Βασιλικὴ Α. Παπαδοπούλου.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ: Β. Χατζιδλας.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Χρ. Π. Πολυζενόπουλος.

ΠΑΤΡΩΝ: Π. Σ. Καράμαλῆς, Πίπης Κοτσοράκης, Ἀναστασία Λέγγερη.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ι. Θ. Μπαβέας, Ι. Α. Θεοχάρης, Σ. Β. Βελισαρίδης, Μαρία Ἐμ. Χρυσουλάκη, Π. Γ. Νέζης, Ν. Ι. Λύτσας, Ι. Π. Παπαδάτος, Γ. Θ. Πανάγος, Π. Τσετσεκλῆς, Γερμανόφιλος, Δ. Ι. Ἠλιάδης, Ν. Χρυσαφόπουλος, Κ. Δ. Δημόπουλος, Α. Ι. Τσιτούρης, Α. Δ. Καλογιάννης, Ν. Ζ. Ζωγραφίδης, Η. Α. Βραχνός, Π. Π. Παυλάκης, Στ. Ν. Γαλάνης, Μαρία Ε. Τσαρούση, Δ. Σ. Μπεζδέσης, Ν. Δ. Σπραντάκος, Ι. Π. Ζάρος, Στ. Δ. Κατράκης, Π. Σ. Μιχαλᾶς, Π. Σ. Δέμπης, Δ. Θ. Ζάκκας, Λ. Θ. Ζάκκας, Ἀλεξανδρίνα Πρίμα, Γ. Α. Καστανᾶκος, Η. Α. Παπαστέρας, Γ. Π. Πασσαμήτρος, Γ. Καρδαρᾶς, Εὐ. Σ. Περάματζης, Ν. Α. Παπαχρήστου.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Ἀντιγόνη Δ. Ζάμπα, Πολυξένη Ι. Τόλια, Παπάκι, Πιπίτσα Α. Γιαννουλάτου.

ΠΥΡΓΟΥ: Π. Τριτσιμπίδας, Ν. Ι. Σταυρόπουλος, Στέλλα Α. Στελλάτου, Λιλὴ Δ. Νιώτη, Οὐρανία Γ. Μανωλοπούλου, Ἀναστασία Ζαχαροπούλου, Ἀντιγόνη Δ. Φραγκοδημητρίου, Ι. Π. Βαζελιώτης.

ΡΕΘΥΜΝΗΣ: Φιλομήτωρ.

ΣΥΡΟΥ: Ἀθηνᾶ Κ. Καλαποδοπούλου, Μαρίνα Π. Κατσιμάντη, Θεοδώρα Γ. Μιχαήλ.

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Ζωὴ Τζουμέρκα, Κ. Σ. Τζουμέρκας, Δ. Σ. Τζουμέρκας, Μαρίκα Σ. Τζουμέρκα, Σοφία Π. Μπαλοδήμου, Ἰσαβέλλα Ἰ. Ἀναγνωστιάδου, Τ. Χ. Παπαιωανναντίνου.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Παρθένος τῶν Λασῶν, Χριστοφ. Π. Σακελλαρόπουλος, Μ. Δ. Τσόπελας, Β. Δ. Ἀναγνωστόπουλος, Βασιλικὴ Δ. Κούβαλη.

ΥΔΡΑΣ: Κατίνα Φ. Οἰκονόμου.

ΦΑΛΗΡΟΥ: Ἰ. Ἀ. Καλαμάτας, Γ. Π. Κουρετζῆς.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Πλάτανος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς ἐξ: ΑΝΤΩΝ. Ε. ΓΑΥΚΗΣ ἐν Ἀθήναις, ΠΗΝΕΛΟΠΗ Σ. ΚΑΠΠΟΥ ἐν Κερκύρᾳ, ΗΛΙΑΣ ΑΔ. ΒΡΑΧΝΟΣ ἐν Πειραιεῖ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΠΑΣΣΑΜΗΤΡΟΣ ἐν Πειραιεῖ, ΛΙΛΗ Δ. ΝΙΩΤΗ ἐν Πύργῳ, καὶ ΒΑΣΙΛΙΚΗ Δ. ΚΟΥΒΑΛΗ ἐν Τριπόλει, οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου.

ΜΠΑΛΑΣΟΥΛΑΚΗ—Εὐριπίδου 3 Ἀθῆναι.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 8.—	Ἐτησία . .	φρ. χρ. 10.—
Ἑξάμηνος . . .	» 4,50	Ἑξάμηνος .	» » 5,50
Τρίμηνος . . .	» 2,50	Τρίμηνος .	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩΙ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ.

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 23ος *Ἐν Ἀθήναις, 12 Μαρτίου 1916* *Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 15*

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

Ἐκάθησαν στὸ τραπέζι. Ὁ Ἐρρῖκος βρέθηκε σχεδὸν ἀντίκρυ ἀπὸ τὸν Ἀγκλὰς καί, μολονότι αὐτὸς προσπαθοῦσε νὰποφεύγῃ τὰ βλέμματα τοῦ γυναικαδέλφου του, ἢ ἴσα - ἴσα ἐξ αἰτίας αὐτῶν τῶν προσπαθειῶν, ὁ μικρὸς ἐπρόσεξε ἐπιτέλους τὸ παράξενο αὐτὸ ὑποκείμενο μὲ τὸ ἀρχοντικὸ ἐξωτερικὸ καὶ τὸ ἐκύτταξε μὲ περιέργεια.

Ὁ κόμης Ρουσόσκη, ὡς πρόεδρος τοῦ γεύματος, δὲν ἔπαυε φυσικὰ νὰ περιποιῆται τὴ γειτόνισσά του. Μιλοῦσαν γιὰ τὴν παράστασι τῆς βραδυᾶς ἐκείνης καὶ γιὰ τὴν ἐπιτυχία ποῦ εἶχαν ἡ πρωταγωνίστρια, ὁ Καντινιὼ τῆς Γαλλικῆς Κωμῳδίας καὶ προπάντων ὁ μικρὸς Δαλλινύ, ὁ ἀρχάριος ποῦ μολονοτοῦτο ἔπαιζε σὰν ἀληθινὸς ἠθοποιός.

Ὅλα λοιπὸν ἐπήγαιναν καλά, ὅταν,

«Ἔδωσε τὰ μπράτσο του στὴν κελλιτέχνιδα...»
(Σελ. 111, στ. α'.)

στὰ ἐπιδόρπια, ἔφεραν μιὰ ὁμελέτα μὲ ῥῶμι.

Ὁ σερβιτόρος, τὴ στιγμὴ ποῦ παρουσίασε τὴν ἁπλάδα μπροστὰ στὸν πρόεδρο, ἐπλησίασε κάπως ἀδέξια ἑνὰναμμένο σπίρτο στὸ ῥῶμι, ποῦ πῆρε φωτιὰ τόσο γρήγορα, ὥστε ἡ γαλάζιες φλόγες ἐτσουρούφλησαν λιγάκι τὰ γένεια τοῦ κόμητος Ρουσόσκη.

Αὐτός, μόλις αἰσθάνθηκε τὰ γένεια του νὰ καίωνται, ἔκαμεν ἕνα κίνημα ἀπὸ ἔνστικτο κ' ἐσκέπασε τὸ πρόσωπό του μὲ τὰ χέρια του. Τὸ ἀπότομο αὐτὸ κίνημα μετατόπισε λιγάκι τὴν ψεύτικη γενειάδα.

«Πῆρε φωτιὰ τόσο γρήγορα, ὥστε ἡ γαλάζιες φλόγες...»
(Σελ. 117 στ. 6'.)

Τὸ παρετήρησε αὐτὸ ὁ Ἐρρῖκος καί, σκανδαλισμένος, ἄρχισε νὰ κυττάζῃ μὲ ἀκόμη μεγαλύτερη προσοχὴ καὶ περιέργεια τὸν ἀντικρυνό του. Τὸ βλέμμα του ἐκαρφώνετο ἐπάνω του τόσο διαπεραστικό, τόσο ἐξεταστικό, ὥστε ὁ Ἀγκλάς, προαισθανόμενος τὸν κίνδυνο, ἄρχισε νὰ τὰ χάνῃ. Τοῦ μπῆκαν, καθὼς λέγουν, οἱ ψύλλοι στ' αὐτιά. Ἡ φωνή του κόπηκε στὸ λαιμό του καί, γιὰ νὰποκριθῇ σὲ κάποια ἐρώτησι τῆς γειτόνισσάς του, ἔβαλε - τόση προσπάθεια, ὥστε ξέχασε νὰ διατηρήσῃ τὴν προσποιητὴ ξενικὴ προφορὰ τοῦ κόμητος Ρουσόσκη. Γιὰ μιὰ στιγμὴ θηλαδὴ μίλησε μὲ τὴ φυσικὴ του φωνή, σὰν Ἀγκλάς.

Ὅσο σύντομη κι' ἂν ἦταν αὐτὴ ἡ στιγμή, ὁ Ἐρρῖκος ἄκουσε τὴ γνώριμη φωνὴ τοῦ γαμπροῦ του κι' ἀνατρίχιασε.

«Θὰ τρελλαθῶ, συλλογίσθηκε. Νά, ποῦ μοῦ φαίνεται πάλι πῶς εἶνε αὐτός!.. Ἀνοησία!.. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ τὸν εἶδα στὸ τραῖνο τῶν Βρυξελλῶν, φαντάζομαι πῶς τὸν βλέπω παντοῦ.

Μετὰ βίας τώρα ὁ Ἀγκλάς, ποῦ ἐνοοῦσε ὅτι τὴν ἔπαθε, ἔκρυβε τὴν ἀνησυχία του καὶ τὴ φούρκα του. Γιὰ τρίτη φορά, ἡ κακή του τύχη ἔβαζε στὸ δρόμο τοῦ αὐτὸ τὸ παιδί, καὶ γιὰ τρίτη φορὰ στὸ νοῦ τοῦ παιδιοῦ ἐσχηματίζετο μιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὴν ταὐτότητά του. Λίγο ἔλειπε ἀκόμη γιὰ νὰ βεβαιωθῇ, γιὰ νὰ ξεσκεπάσῃ τὴ διπλῆ του ζωή, τὴ διπλῆ του ὑπόστασι, καὶ τότε τὸ οἰκοδόμημα ποῦ εἶχε κάμῃ μὲ τόσο κόπο, μὲ τόση σοφία, θὰ κατέρρεε καὶ τὰ πάντα, γιὰ τὸν Ἀγκλάς, θὰ ἦταν χαμένα!

Ἔπρεπε μὲ κάθε θυσία νὰ διαλύσῃ τὴς ἀμφιβολίες καὶ τὴς ὑποψίες τοῦ γυναικαδέλφου του. Τί διάβολο! δὲν ἦταν τόσο ἔξυπνος, γιὰ νὰ γελάσῃ ἕνα παιδὶ δεκατεσσάρων ἐτῶν;

* * *

Τὸ τραπέζι ἐτελείωσε καὶ πέρασαν ὅλοι στὴ σάλα τοῦ παιγνιδιοῦ. Ἐκεῖ, μὲ τὸν σκοπὸ νὰ περιπλέξῃ τὸν μικρὸ